

BIULETYN INFORMACYJNY

NR 3 (129) 2023

Warszawa, marzec 2023 r.

Wydawca: Zarząd Główny Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

Numer zredagował: **Adam Szyszko**

e-mail: ebiuletyn@seirp.pl

Adres Redakcji:

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38

tel.: 515 214 767

e-mail: ebiuletyn@seirp.pl, sekretariat@seirp.pl

Wydawca:

Zarząd Główny Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38

tel. policyjny: 22 60-129-13

www.seirp.pl

Link do polityki prywatności: <http://www.seirp.pl/polityka-prywatnosci>

e-mail: sekretariat@seirp.pl

Konta Zarządu Głównego SEiRP:

BGŻ BNP Paribas

„Statutowe, składkowe”:

48 2030 0045 1110 0000 0412 7270

„Darowizny”:

56 2030 0045 1110 0000 0412 8290

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Redakcja zastrzega sobie prawo opracowywania i skracania tekstów.

SPIS TREŚCI

<u>Od Redaktora</u>	4
<u>Pomóż nam pomagać. Przeznacz 1,5% podatku na rzecz SEiRP</u>	5
<u>Ustawa represyjna. Statystyki sądowe</u>	7
<u>Dwie emerytury</u>	25
<u>Ekwiwalent</u>	32
<u>Nasze sprawy. Odpowiedź Prezesa ZG SEiRP na artykuł Bohdana Makowskiego</u>	48
<u>Medialny Punkt Kontaktowy</u>	55
<u>Infoteka nr 68</u>	56
Zarząd Oddziału Wojewódzkiego w Gdańsku	
<u>Koło w Kościerzynie</u>	70
<u>Koło w Kościerzynie. Polska Noc Kabaretowa</u>	75
<u>Koło w Gdyni. Nekrolog Adama Kapuścińskiego</u>	78
Zarząd Oddziału Wojewódzkiego w Rzeszowie	
<u>Koło w Jaśle</u>	79
Zarząd Oddziału Wojewódzkiego we Wrocławiu	
<u>Koło w Bolesławcu</u>	82
<u>Program Ubezpieczeniowy „SEiRP 2019”</u>	88
<u>Olsztyński Biuletyn Informacyjny (154)</u>	70

OD REDAKTORA

W sprawie technicznych warunków publikowania informacji prasowych.

Zwracam się do **Autorów i Korespondentów** z uprzejmą prośbą o przysyłanie prac oraz materiałów, w celu ich publikacji, na dwa adresy równocześnie:

1. ebiuletyn@seirp.pl
2. sekretariat@seirp.pl

Uprzejmie również proszę o uwzględnianie następujących kryteriów oraz warunków technicznych materiałów przeznaczonych do publikowania:

- pliki fotograficzne - format JPG, objętość do 300 kilobajtów,
- pliki tekstowe Microsoft Word Document:
 - tekst standardowy
 - czcionka: Times New Roman, styl: normalny, rozmiar: 10-12
 - odstępy między znakami: standardowe, pojedyncze
 - akapit: tekst wyjustowany
 - rozmiar papieru: A-4, standardowy
 - orientacja pionowa
 - marginesy: góra:2,5, dół:2,5, lewy:2,5, prawy:2,5 cm,
- materiały winny wskazywać rodzaj medium, do którego adresowana jest publikacja (strona internetowa, biuletyn) oraz zawierać informacje o autorach prac, wskazanie identyfikacji organizacyjnej, nazwy Zarządu Wojewódzkiego lub Okręgowego,
- odpowiedzialność za naruszenie postanowień prawa prasowego i autorskiego spoczywa na autorach przesyłanych materiałów.

Ze względu na wynikającą z harmonogramu wydawniczego konieczność przestrzegania terminów, uprzejmie proszę o nadsyłanie materiałów do Biuletynu Informacyjnego do 15 dnia miesiąca. Materiały nadesłane po 15 dniu miesiąca zostaną opublikowane w następnym wydaniu BI.

POMÓŻ NAM POMAGAĆ

Przeznacz 1,5% podatku na rzecz SEiRP

Już od 1 stycznia 2023 r. można dokonywać 1,5% odpisu od należnego podatku dochodowego na rzecz Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych. Wystarczy złożyć w formularzu PIT-OP za 2022 r. oświadczenie /wniosek/ zawierający nr rejestracji Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych jako OPP w KRS:

0000043188

Druk formularza PIT-OP za 2022 r. można pobrać z naszej strony internetowej.

Link do strony www:

<https://www.seirp.pl/15-procenta-podatku-dla-seirp>

Możliwość uzyskania wsparcia z funduszu OPP to dla wielu naszych członków bardzo ważna sprawa i źródło uzyskania pomocy finansowej w sytuacji zdarzeń losowych, zdrowotnych czy braku wystarczających środków na codzienne potrzeby bytowe.

Dzięki tym środkom zebranych na koncie OPP co roku udzielamy pomocy tym Koleżankom i Kolegom, których osobista sytuacja zmusiła do zwrócenia się o pomoc z tego funduszu.

Zeznania podatkowe za 2022 r. w formule elektronicznej Ministerstwo Finansów udostępni w usłudze Twój e-PIT od 15 lutego 2023 r.

Usługa elektroniczna Twój e-PIT już działa

Twój e-PIT to zeznanie podatkowe PIT-28, PIT-36, PIT-37 lub PIT-38.

podatki.gov.pl

PL ▼

 Umów wizytę w urzędzie skarbowym

 e-Urząd Skarbowy

Podatki.gov.pl / PIT

Jak przekazać 1,5% na OPP

Chcesz przekazać 1,5% podatku na wybraną Organizację Pożytku Publicznego? Sprawdź, jak tego dokonać

Z tego artykułu dowiesz się:

- Jak przekazać 1,5% podatku na OPP w zeznaniu
- Ułatwienia dla emerytów i rencistów
- Jak wybrać OPP
- Zasady przekazywania 1,5% podatku na OPP
- Jak przekazać 1,5% podatku w usłudze Twój e-PIT
- Pytania i odpowiedzi

Jak przekazać 1,5% podatku na OPP w zeznaniu

Wniosek o przekazanie 1,5% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego (OPP) zawarty jest w zeznaniu podatkowym. Wystarczy, że wpiszesz numer KRS wybranej przez Ciebie organizacji pożytku publicznego oraz kwotę, jaką chcesz przekazać. Kwota ta nie może przekraczać 1,5% podatku należnego po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół.

To może Ci się przydać

[Rozliczam się jako osoba nieprowadząca działalności](#)

Szczegóły tutaj:

<https://www.podatki.gov.pl/pit/twoj-e-pit/#:~:text=Tw%C3%B3j%20PIT,lub%20PIT%2D38>

Więcej tutaj:

<https://www.podatki.gov.pl/pit/jak-przekazac-1-proc-na-opp/>

Pełna ikonografia tutaj:

https://www.podatki.gov.pl/media/8965/twoj_e-pit_opp05_01_2023.pdf

USTAWA REPRESYJNA. STATYSTYKI SĄDOWE. SPRAWY ZAREJESTROWANE W 2022 ROKU W SĄDACH OKRĘGOWYCH

Po raz kolejny prezentujemy statystyki sądowe spraw zalegających w sądach okręgowych i apelacyjnych o wysokość emerytur i rent policyjnych radykalnie obniżonych /w przeważającej liczbie przypadków po raz drugi / na podstawie ustawy z 16 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, nazywanej ustawą represyjną ze względu na dramatyczne skutki dla kilkudziesięciu tysięcy osób. Informacja składa się z zestawień ilustrujących bieg spraw w sądach okręgowych (tabele nr 1 i 2) i sądach apelacyjnych (tabela nr 3 i 4). Wszystkie dane zostały pobrane z oficjalnych stron internetowych sądów okręgowych i apelacyjnych.

Zestawienie danych o biegu spraw emerytalnych sporządzone w oparciu o sprawozdania z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych MS-S11/12a upublicznione w biuletynach informacji publicznej sądów okręgowych.

Sądy okręgowe - Ewidencja spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych o wysokość emerytury i renty żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, agencji Wywiadu, służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej, inwalidów wojennych i wojskowych oraz członków ich rodzin.

Sąd Okręgowy w	pozostało z ubiegłego roku	Wpłynęło		Załatwiono										Odroczono		Pozostało na okres następny
		razem	w tym odwołań od decyzji uprawnionego organu	razem	w tym sposób załatwienia odwołań								inne załatwienia	ogółem	w tym publikacje orzeczenia	
					od decyzji uprawnionego organu				w związku z niewydaniem decyzji zobowiązano uprawniony organ do wydania decyzji w określonym terminie	uchylono	Umorzono					
					oddalono	zmieniono zaskarżoną decyzję w całości lub części	Odrzucono	uchylenie decyzji przekazanie sprawy do rozpoznania uprawnionemu organowi, umorzenie postępowanie			ogółem	w tym w wyniku cofnięcia pozwu / wniosku / skargi				
Częstochowie	30	42	42	69	6	62	1	0	0	0	0	0	1	20	9	3
Białymstoku	85	104	104	154	19	127	0	0	0	0	1	0	6	81	47	35
Bielsku-Białej	0	1	1	1		1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bydgoszczy	47	102	102	125	21	88	0	0	0	0	4	4	8	30	0	24
Elblągu	64	6	6	68	21	39	0	0	0	0	4	3	4	51	31	2
Gdańsku	203	150	150	305	61	227	0	0	0	0	6	3	11	197	157	48
Gliwicach	1	2	2	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	4	2	1
Gorzowie W.	83	36	36	97	5	83	0	0	0	0	0	0	9	51	47	22
Jeleniej Górze	5	0	0	5	5	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0
Kaliszu	33	2	2	31	5	24	1	0	0	0	1	1	1	33	27	4
Katowicach	72	140	140	180	11	165	0	0	0	0	0	0	3	57	28	32
Kielcach	56	54	54	94	16	72	0	0	0	0	4	2	2	86	61	16
Koninie	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Koszalinie	128	25	25	66	25	32	0	0	0	0	1	1	8	50	21	87
Krakowie	253	73	73	217	21	190	0	0	0	0	0	0	6	87	63	109
Krośnie	20	0	0	15	2	13	0	0	0	0	0	0	0	14	9	5
Legnicy	1	2	2	2	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Lublinie	256	71	71	235	104	84	1	0	0	0	3	0	43	194	148	92
Łodzi	237	294	294	465	21	421	0	0	0	0	6	2	15	214	181	66
Łomży	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nowy Sącz	88	33	33	103	19	82	1	0	0	0	0	0	2	81	51	18
Olsztynie	25	83	3	96	3	92	0	0	0	0	0	0	0	18	9	12

Sąd Okręgowy w	pozostało z ubiegłego roku	Wpłynęło		Załatwiono									Odroczono		Pozostało na okres następny	
		razem	w tym odwołań od decyzji uprawnionego organu	razem	w tym sposób załatwienia odwołań								inne załatwienia	ogółem		w tym publikacje orzeczenia
					od decyzji uprawnionego organu				w związku z niewydaniem decyzji zobowiązano uprawniony organ do wydania decyzji w określonym terminie	uchylono	Umorzono					
					oddalono	zmieniono zaskarżoną decyzję w całości lub części	Odrzucono	uchylenie decyzji przekazanie sprawy do rozpoznania uprawnionemu organowi, umorzenie postępowanie			ogółem	w tym w wyniku cofnięcia pozwu / wniosku/ skargi				
Opolu	42	48	48	73	14	54	0	0	0	0	3	1	2	48	40	17
Ostrołęce	7	0	0	7	1	5	0	0	0	0	1	0	0	6	3	
Piotrkowie T.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Płocku	32	1	1	33	0	29	3	0	0	0	1	1	3	10	6	0
Poznaniu	184	129	129	218	28	167	0	0	0	0	2	1	18	113	2	95
Przemysłu	22	1	1	21		20	0	0	0	0	1	0	0	5	0	2
Radomiu	108	23	23	52	10	31	0	0	0	0	2	2	9	86	35	79
Rybniku	0	2	2	1	0	0	3	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Rzeszowie	231	216	216	375	7	349	0	1	0	0	11	11	4	38	21	72
Siedlcach	3	0	0	3	0	3	0	0	0	0	0	0	0	3	1	0
Sieradzu	3	1	1	4		3	0	0	0	0	0	0	1	2	2	0
Słupsku *	31	4	4	29	7	15	0	0	0	0	2	1	5	12	10	6
Suwałkach	11	2	2	9	3	4	1	0	0	0	0	0	2	4	0	4
Szczecinie	352	78	78	248	73	148	0	0	0	0	7	2	19	192	82	182
Świdnicy	23	3	3	24	12	12	0	0	0	0	0	0	0	20	15	2
Tarnobrzegu	13	0	0	9	0	8	0	0	0	0	0	0	1	2	1	4
Tarnowie	23	4	4	25	1	21	0	0	0	0	1	0	2	1	0	2
Toruniu	16	47	47	51	1	47	26	0	0	0	0	0	3	27	23	12
Warszawie	12 891	1 153	1 153	5 175	228	2 434	0	152	0	0	0	0	2 335	847	243	8 869
Warszawa-Praga	122	4	4	93	8	78	42	0	0	0	2	1	5	44	36	33
RAZEM	15 801	2 937	2 857	8 781	761	5 232	42	153	0		63	36	2 529	2 729	1 411	9 957

Podsumowanie tabeli. Pozostało z ubiegłego 2021 roku 15 801, wpłynęło w 2022 roku razem 2 937, w tym odwołań od decyzji uprawnionego organu 2 857, załatwiono razem 8 781, w tym odwołania oddalone 761, odrzucone 42, przekazane organowi emerytalnemu do ponownego rozpoznania 153 sprawy, w których zmieniono zaskarżoną decyzję w całości lub części 5 232, umorzono ogółem 63, w tym w wyniku cofnięcia pozwu /wniosku/ skargi 36.

Inne załatwienie sprawy 2539 spraw – w tej liczbie niestety mieszczą się przypadki śmierci skarżących.

Odroczono 2 729, w tym publikacje orzeczenia 1 411.

Pozostało na okres następny 9 957.

Zaczął się siódmy rok procedowania. W tym czasie z łącznej liczby około 29 tysięcy spraw, rozpatrzono blisko 18 tysięcy z czego 9 074 w 2021 i 8781 w 2022 roku, Dla pełniejszego obrazu sporządziliśmy tabelę nr w której zestawiliśmy dane za rok 2021 i 2022.

rok	pozostało z ubiegłego roku	Wpłynęło		Załatwiono										Odroczono		Pozostało na okres następny		
		razem	w tym odwołań od decyzji uprawnionego organu	razem	w tym sposób załatwienia odwołań								Inne załatwienia	ogółem	w tym publikacje orzeczenia			
					od decyzji uprawnionego organu				w związku z niewydaniem decyzji zobowiązano uprawniony organ do wydania decyzji w określonym terminie	uchylono	Umorzono							
					oddalono	zmieniono zaskarżoną decyzję w całości lub części	odrzucono	uchylenie decyzji przekazanie sprawy do rozpoznania uprawnionemu organowi, umorzenie postępowanie			ogółem	w tym w wyniku cofnięcia pozwu /wniosku/ skargi						
2021	20 926	3 943	3 938	9 074	538	3 848	66	1	0	2	54	38	4 045	3 284	1 646	15 792		
2022	15 801	2 937	2 857	8 781	761	5 232	42	153	0	0	63	36	2 529	2 729	1 411	9 957		

Tabela nr 2 obrazuje ruch spraw w sądach okręgowych w latach 2021-2022. Łącznie w tych latach w sądach okręgowych zalegało około 28 tysięcy spraw. Załatwiono prawie 18 tysięcy spraw, z tego w ponad 8 tysiącach przypadków zmieniono zaskarżoną decyzję w całości lub

części, niemal 1300 odwołań oddalono, Niestety ponad 6,5 tysiąca spraw odnotowano w pozycji inne załatwienie – liczba ta najczęściej dotyczy śmierci świadczeniobiorcy. Na koniec 2022 roku pozostawało do rozpatrzenia 9957 spraw.

Na kolejnych stronach Biuletynu publikujemy Zarządzenie SO w Warszawie wydane w sprawie naszego Kolegi z 4 stycznia 2019 roku. Robimy to po to, aby pokazać jak to co przewidywał i pokazywał Sąd – sędzia Rafał Młyński, ponad cztery lata temu, sprawdziło się z naddatkiem. Wiemy, że to nie jest skutek obiektywnego biegu zdarzeń. Jesteśmy przekonani, tak jak pisaliśmy wcześniej, że jest to efekt działania /zaniechań/ konkretnych ludzi, którzy zadbali o taki bieg spraw jaki przewidywał sędzia Młyński. Jeszcze raz powtarzamy, że to władza polityczna i usłudźni sędziowie zarządzający warszawskimi sądami uznali, że trzykrotnie mniej sędziów też wystarczy. To nic, że kilka tysięcy osób zmarło nie doczekawszy pierwszej rozprawy /to prawie co trzecia osoba, której zabrano emeryturę/. To nic, że w siódmym roku od wydania decyzji pozostaje do rozpatrzenia prawie dziesięć tysięcy spraw, w tym kilka tysięcy nadal pozostaje zawieszona. To nic, że na rozpatrzenie czeka nasz Kolega, który w marcu skończył 100 lat. Czekają również wiele innych osób ponad 90 letnich.

Sprawy zarejestrowane w 2022 roku w sądach apelacyjnych.

Statystyka spraw wg sądów apelacyjnych	pozostało z ubiegłego roku	wpłynęło razem	Załatwiono										odroczone		Pozostało na okres następny
			razem	z tego									ogółem	w tym publikacje orzeczenia	
				oddalono	zamieniono w całości lub części	uchylono lub uchylono i przekazano do sądu I instancji	uchylono w trybie 477/14a	zwrócono	odrzucono	umorzono		inne załatwienia			
										ogółem	w skutek cofnięcia środka odwoławczego lub pozwu, wniosku				
Warszawa	852	2 262	1 278	1 066	127	10	0	0	27	33	10	15	45	38	1 836
Białystok	312	290	550	490	53	2	0	0	1	0	0	4	63	40	52
Łódź	258	555	608	546	10	29	0	0	12	3	2	8	154	138	205
Poznań	393	316	203	169	22	0	0	0	4	2	0	6	17	12	506
Kraków	524	502	143	89	20	6	0	0	8	1	0	19	20	13	883
Szczecin	54	336	164	38	121	1	0	0	2	0	0	2	10	7	226
Wrocław	527	393	410	297	81	9	0	0	13	1	0	9	5	3	513
Lublin	144	300	246	184	42	5	0	0	5	3	0	7	29	26	198
Katowice	491	275	500	453	13	7	0	0	5	1	0	21	15	10	266
Rzeszów	188	412	337	321	5	0	0	0	2	0	0	9	0	0	263
Gdańsk	515	625	468	376	62	2	0	0	8	3	1	16	1	1	672
Razem	4 258	6 266	4 907	4 029	556	71	0	0	87	47	13	116	359	288	5 620

Podsumowanie tabeli. Pozostało z 2021 r. 3 767 spraw, wpłynęło w 2022 r. 5 991 spraw. Załatwiono 4 407 spraw, w tym 3 576 apelacji oddalono, zmieniono w całości lub części 543, uchylono lub uchylono i przekazano do sądu I instancji 64, odrzucono 82, uchylono 2, umorzono 46, w tym na skutek cofnięcia środka odwoławczego go lub pozwu, wniosku, skargi 13, załatwiono w inny sposób 95, odroczone 344 /w tym publikację na orzeczenia 278/, pozostało na okres razem następny 5 354.

Statystyka spraw wg sądów apelacyjnych	pozostało z ubiegłego roku	wpłynęło razem	Załatwiono										odroczone		Pozostało na okres następny
			razem	z tego											
				oddalono	zamieniono o w całości lub części	uchylono lub uchylono i przekazano do sądu I instancji	uchylono w trybie 477/14a	zwrócono	odrzucono	umorzono		inne załatwieni a			
										ogółem	w skutek cofnięcia środka odwoławczego lub pozwu, wniosku				
2019	120	113	115	83	20	2	1	0	3	0	0	6	38	22	118
2020	118	857	129	70	17	21	0	0	12	1	0	8	54	37	886
2021	737	4 029	710	760	81	120	0	0	47	6	2	37	141	282	2 949
2022	3 767	5 991	4 407	3 576	543	64	0	0	82	46	13	95	344	278	5 354
Razem		10 990	5 361	4 489	661	207	1	0	144	53	15	146			

Tabela obejmuje lata 2019-2022 i zrobiliśmy ją w celu pełniejszego zobrazowania pełnej skali ruchu spraw w sądach apelacyjnych. Co ważne to fakt, że dotychczas wpłynęło ponad 11 tysięcy spraw – apelacji. Oceniamy, że w ponad 90 procentach to apelacje ZER MSWiA. Sądy apelacyjne dotychczas załatwiły 5361 spraw, w tym w 4489 sprawach oddaliły apelacje, w 661 zmieniły w całości lub części, w 207 uchylły lub uchylły i przekazały do sądu I instancji, 144 odrzuciły, 53 umorzyły. 146 spraw ukrywa się pod eufemizmem – inne załatwienia.

Wszystkie sprawy z ustawy represyjnej to więcej niż dwie trzecie wszystkich spraw zarejestrowanych w sądach pracy i ubezpieczeń społecznych w 2022 roku.

Wyszczególnienie	Lp.	Pozostało z biegłego roku	WPŁYNĘŁO razem	ZAŁATWIONO razem	Pozostało na kres następny
0		1	2	3	4
Ogółem I i II instancja (w 02+03)	01	21 356	7 221	11 366	17 213
Ogółem I i II instancja z zakresu ubezpieczeń społecznych (dz. 1.1.1.1w.01 + 1.1.1.2w.01)	02	20 344	5 974	10 145	16 173
Ogółem I i II instancja z zakresu prawa pracy (dz. 1.1.2.1 w.01 + dz. 1.1.2.2 w.01)	03	1 014	1 247	1 221	1 040

To wycinek ze strony, na której opublikowano **Sprawozdania MS za 2022 r. MS-S11o i 12o** z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych

<file:///C:/Users/SEIRP/Downloads/MSS11i12o%20%20z%20zakresu%20prawa%20pracy%20i%20ubezpiecze%C5%84%20spo%C5%82ecznych.pdf>

Uogólniając statystykę sądów okręgowych można stwierdzić, że prawie 1/3 odwołujących zmarła, 1/3 czeka na rozpatrzenie i ponad 1/3 uzyskała orzeczenie. Oceniamy, że ponad 90 procent wydanych wyroków jest korzystnych dla odwołujących. Problemem zasadniczym jest fakt, że ZER MSWiA odwołuje się od każdego wyroku korzystnego dla świadczeniobiorcy. Są jakieś jednostkowe przypadki nie złożenia apelacji, lecz dotychczas nikt nas nie poinformował, że dostąpił tej łaski i dobrodziejstwa.

Podsumowując statystykę sądów apelacyjnych, po odjęciu od ogółu osób osoby, które zmarły można powiedzieć, że dopiero niewiele ponad 1/4 doczekała ostatecznego wyroku. Oceniamy, że w sądach apelacyjnych również ponad 90 procent wydanych wyroków jest korzystnych dla odwołujących.

Takie oto, mamy demokratyczne państwo prawne.

To nie profetyzm ani antycypacja, lecz znajomość realiów

Jako uzupełnienie opisu zestawień statystycznych przedstawiamy zarządzenie wydane w dniu 4 stycznia 2019 roku w konkretnej sprawie naszego Kolegi. Jesteśmy przekonani, że zarówno sędziowie, w tym w szczególności zarządzający warszawskimi sądami zdają sobie sprawę z faktu, że przedstawiona statystyka to efekt ich działań i zaniechań. Bezkrzytyczne spełnianie dyspozycji politycznych jest wyjątkowym draństwem. Draństwem, na skutek którego kilka tysięcy osób nie dożyło pierwszej rozprawy, a kolejne kilka tysięcy nadal czeka. Nadal czeka, mimo że od wydania decyzji minęło 6 lat, a nawet zaczął się rok siódmy. Siódmy rok wyrachowanej represji opartej na kłamstwie, nieuczciwości i pogwałceniu praw człowieka. Decydenci polityczni z Bogiem na ustach i frazesami o konieczności pogłębiania sprawiedliwości dziejowej spowodowało, że wielu z nas doświadcza odpowiedzialności zbiorowej

w sposób dotychczas niespotykany. Trzeba tu przypomnieć apel Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia” z lutego 2019 roku, w którym sędziowie pisali: „Dalsze uchylanie się Trybunału Konstytucyjnego od jej rozpoznania – co istotne w składzie wolnym od wad prawnych – pogłębia negatywne i nieodwracalne skutki dla licznych uczestników postępowań sądowych w całym kraju. Staje się powodem wielu ludzkich tragedii, naraża Państwo Polskie na przyszłe negatywne konsekwencje prawne”. Trzeba również przypomnieć, że w 2022 roku Europejski Trybunał Praw Człowieka ponad 20 razy uznał, że Polska naruszyła Konwencję w przypadku byłych funkcjonariuszy, którzy kilka lat czekali /czekają/ na rozpatrzenie odwołań w sprawie emerytur radykalnie zmniejszonych przez ustawę represyjną. W konkluzjach tych orzeczeń EPTCz stwierdzał, że Państwo może zostać uznane za odpowiedzialne z powodu naruszenia prawa obywatela do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie nie tylko z powodu zawinionego opóźnienia w rozpatrzeniu konkretnej sprawy, ale także z powodu braku zwiększenia zasobów w odpowiedzi na zaległości w sprawach lub z powodu braków strukturalnych w systemie sądownictwa, które powodują opóźnienia; za rozwiązanie problemu nieuzasadnionych opóźnień w postępowaniach sądowych może zatem wymagać od państwa podjęcia szeregu środków legislacyjnych, organizacyjnych, budżetowych i innych. Więcej na ten temat w kolejnym numerze Biuletynu.

Dnia 4 stycznia 2019 r.

ZARZĄDZENIE

Na podstawie art. 44 k.p.c. zwrócić się do Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń społecznych z wnioskiem o wyznaczenie innego sądu do rozpoznania niniejszej sprawy tj. Sądu Okręgowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania odwołującego X Y

SSO Rafał Młyński

Uzasadnienie:

Zgodnie z dyspozycją art. 44 k.p.c., jeżeli sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności, sąd nad nim przełożony wyznaczy na posiedzeniu niejawnym inny sąd.

Na postanowienie o wyznaczeniu do rozpoznania sprawy sądu innego niż właściwy na podstawie art. 44 k.p.c. nie przysługuje zażalenie (postanowienie SN z dnia 25 lipca 1984 r., I CZ 84/84, postanowienie SN z dnia 28 października 1983 r., II CZ 98/83).

Dotychczas w doktrynie i orzecznictwie uznawano, iż art. 44 k.p.c. pozwala wyznaczyć inny sąd do rozpoznania sprawy tylko wówczas, jeżeli sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności. Chodzi tu o przeszkodę, której sąd właściwy nie może pokonać, np. w razie wyłączenia wszystkich sędziów danego sądu od rozpoznawania sprawy. Takiej przeszkody nie stanowi natomiast zamieszkiwanie świadków w znacznej odległości od sądu, gdyż można przesłuchać ich w drodze pomocy sądowej przez sąd rejonowy, w którego okręgu zamieszkują. Nie stanowią takiej przeszkody również okresowe utrudnienia związane z dojazdami do sądu miejscowo właściwego do rozpoznania sprawy. Zawarte w kodeksie postępowania cywilnego przepisy, dotyczące procesu nie przewidują możliwości przekazania sprawy innemu sądowi ze względów celowości (postanowienie SN z dnia 22 lutego 1982 r., I CO 3/82 LEX nr 8396, postanowienie SN z dnia 28 lutego 1978 r., IV PO 2/78, postanowienie SN z dnia 7 listopada 1975 r., I CO 14/75).

Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 461 § 2 (1) k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których wniesiono odwołanie od decyzji organu emerytalnego określonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wojskowego organu emerytalnego albo organu emerytalnego właściwego w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę ten organ. § 3 tego artykułu stanowi, że sąd właściwy może na zgodny wniosek stron przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, rozpoznającemu sprawę z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych, jeżeli przemawiają za tym względy celowości. Postanowienie w tym przedmiocie może zapaść na posiedzeniu niejawnym. Sąd, któremu sprawa została przekazana, jest związany postanowieniem sądu przekazującego. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w postanowieniu z 6 sierpnia 2013 r., sygn. III AUz 407/13, „W sprawach 1 z zakresu ubezpieczeń społecznych - jeżeli przepis

szczególny nie stanowi inaczej - właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ oraz § 2² określa swego rodzaju właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych”.

Na tle powyższych uregulowań prawnych nie można więc, poza wskazanymi wyżej przypadkami, wnosić o przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego.

Na mocy przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r., poz. 2270) wprowadzono do ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...) nowe regulacje zawarte w art. 13b (definiujące służbę na rzecz totalitarnego państwa), art. 15c (regulujące wysokość emerytury), art. 22a (regulujące wysokość renty inwalidzkiej), art. 24a (regulujące wysokość renty rodzinnej). Ponadto na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 w/w ustawy zmieniającej przyznano ubezpieczonym prawo do złożenia od wydanych na mocy tych przepisów decyzji odwołania do sądu właściwego według zasad określonych w przepisach k.p.c., przy czym zastrzeżono, że złożenie tego odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji oraz że wypłata ustalonych w powyższy sposób świadczeń nastąpi od 1 października 2017 r.

W związku z treścią powyższych uregulowań Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA przesłał do Instytutu Pamięi Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu około 190.000 zapytań. Po uzyskaniu odpowiedzi, do 1 października 2017 r. wydanych zostało około 50.000 decyzji obniżających w sposób istotny wysokość pobieranych emerytur, rent i rent rodzinnych. Już na dzień 9 października 2017 r. do

mieszczącego się w Warszawie Zespołu Radców Prawnych organu emerytalnego wpłynęło ponad 4.500 odwołań. Odwołania te wpływają także do znajdujących się w innych miastach Wydziałów Ustalania Świadczeń, a także bezpośrednio do Sądu Okręgowego - w Warszawie i innych miastach (zostaną one przekazane do organu rentowego i za jego pośrednictwem, z odpowiedzią na odwołanie do tut. Sądu). Szacuje się, iż z uwagi na zakres obniżenia świadczeń, odwołania te wpłyną w prawie wszystkich sprawach, w których wydano decyzję w oparciu o w/w ustawę.

Liczba spraw tej kategorii uległa istotnemu zwiększeniu od 1 stycznia 2017 r. Do 27 grudnia 2018 r. odwołań, o których mowa powyżej wpłynęło 23784, z czego załatwiono 721, a zawieszono 7338, natomiast pozostałość wyniosła 23070. Niezależnie od powyższego w XIII i XIV Wydziale Ubezpieczeń Społecznych rozpoznawane są odwołania ubezpieczonych z powszechnego systemu zabezpieczenia społecznego. W XIII Wydziale za okres, o którym mowa powyżej wpłynęło 2325 spraw z systemu powszechnego a pozostało do rozpoznania 2378 spraw.

Zgodnie z powołanym powyżej art. 461 § 2 (1) k.p.c. właściwym miejscowo do rozpoznania tych spraw jest Sąd Okręgowy w Warszawie, a z uwagi na ustaloną właściwość wydziałów, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, do którego obecnie skierowano (wraz z Przewodniczącym i jego Zastępcą) 12 sędziów, w tym 1 sędzia delegowany do wykonywania obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości. Choć wydział otrzymał wsparcie w postaci częściowego przydzielenia spraw wyżej wymienionej kategorii do pozostałych sędziów orzekających w pionie pracy i ubezpieczeń społecznych. W sumie sprawy tej kategorii przydzielone są aktualnie 29 sędziom. Oznacza to, że 2 zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami prawa (przy wprowadzonym wymogu zachowania niezmienności składu i zakazie przekazywania spraw pomiędzy sędziami), do rozpoznania wszystkich tych spraw zostało zobowiązanych 29 sędziów.

W ocenie Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawach tych zachodzi przewidziana w art. 44 k.p.c. przeszkoda do ich rozpoznania przez ten, właściwy miejscowo, Sąd. Podkreślić bowiem należy, iż zgodnie z przepisami w/w ustawy jedyną przesłanką do wydania decyzji

weryfikującej wysokość pobieranych świadczeń jest otrzymanie przez organ rentowy z Instytutu Pamięci Narodowej informacji o przebiegu służby funkcjonariusza kwalifikowanej jako pełnionej na rzecz totalitarnego państwa. Informacja ta nie podlega, na etapie postępowania przed organem rentowym, żadnej weryfikacji ani przez ten organ, choćby na podstawie akt osobowych, ani poprzez umożliwienie ubezpieczonemu zajęcia stanowiska i złożenia wyjaśnień lub dowodów. Ciężar całego postępowania weryfikacyjnego przeniesiony został do postępowania sądowego wszczętego po wniesieniu odwołania. Powoduje to konieczność zwracania się do Instytutu Pamięci Narodowej oraz poszczególnych organów administracyjnych, czasem także archiwów, o udostępnienie lub zweryfikowanie informacji o przebiegu służby oraz nadesłanie akt osobowych. Konieczne będzie także, w części przypadków, przesłuchanie świadków i/lub odwołującego się. Nie będą to także typowe sprawy jednorodziejowe, gdyż „dezubekizacją” został objęty okres od 1944 r. do 1990 r., a w jego ramach zatrudnienie w znacznej liczbie różnego rodzaju podmiotów, co oznacza, iż badaniu podlegać będzie kilkadziesiąt tysięcy jednostkowych stanów faktycznych.

Mając to na uwadze należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych nie będzie w stanie, z powodu przeszkody w postaci ilości spraw, rozpoznać ich wszystkich w zgodzie z nakazami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2016 r., poz. 1259 ze zm.). Zgodnie bowiem z art. 45 ust. 1 Konstytucji każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. W świetle przepisów powołanej ustawy z 17 czerwca 2004 r. (art. 2 ust. 1) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych

albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Przyjmuje się przy tym, iż czasem takim, co do zasady i z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy, jest czas 12 miesięcy od wpływu sprawy do sądu. Zgodnie z art. 1 ust. 3 tej ustawy jej przepisy stosuje się zgodnie ze standardami wynikającymi z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. poz. 284, z późn. zm.). Art. 6 ust. 1 tej Konwencji również przewiduje, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą przy rozstrzyganiu o jego prawach i obowiązkach o charakterze cywilnym albo o zasadności każdego oskarżenia w wytoczonej przeciwko niemu sprawie karnej. W wyroku pilotażowym z 7 lipca 2015 r. w sprawie Rutkowski i inni v. Polska Europejski Trybunał Praw Człowieka wskazał, że „Gwarancja „rozsądnego terminu” z art. 6 ust. 1 Konwencji służy zapewnieniu publicznego zaufania w sprawowanie wymiaru sprawiedliwości. Innym celem tej 3 gwarancji jest ochrona wszystkich stron postępowania sądowego przed nadmiernymi opóźnieniami proceduralnymi. Zwłaszcza w sprawach karnych jej celem jest to, by osoba oskarżona o popełnienie przestępstwa nie pozostawała nazbyt długo w niepewności co do swego losu. Podkreśla ona znaczenie bezzwłocznego wymierzenia sprawiedliwości, jako że zwłoka może zniweczyć skuteczność i wiarygodność [wymiaru sprawiedliwości]. Rozsądna długość postępowania musi zostać oceniona w świetle okoliczności danej sprawy oraz przy uwzględnieniu kryteriów wypracowanych w orzecznictwie Trybunału, a w szczególności złożoności sprawy oraz zachowania skarżącego i właściwych organów władzy. W odniesieniu do tej ostatniej kwestii, należy także uwzględnić znaczenie przedmiotu sporu dla skarżącego. Art. 6 ust. 1 Konwencji nakłada na Układające się Państwa obowiązek zorganizowania swych systemów prawnych w taki sposób, by ich sądy mogły sprostać wymogom tego przepisu, włącznie z obowiązkiem rozstrzygania spraw w rozsądnym terminie. Państwa są odpowiedzialne za opóźnienia wynikające z działania organów sądowych i innych władz. Są one również odpowiedzialne za opóźnienia w przedstawianiu sprawozdań i opinii wyznaczonych przez sąd biegłych.

Państwo może zostać uznane za odpowiedzialne nie tylko za zwłokę w rozpatrzeniu danej sprawy, lecz również za niezwiększenie środków podejmowanych w przypadku narastania liczby spraw lub za strukturalne braki w systemie sądowym powodujące opóźnienia. Rozstrzygnięcie problemu nierozsądnej zwłoki w postępowaniu sądowym może zatem wymagać od Państwa podjęcia szeregu środków legislacyjnych, organizacyjnych, budżetowych i innych."

Poprzednia nowelizacja cyt. ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy tj. ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 145) spowodowała znaczące zwiększenie wpływu spraw do XIII Wydziału. Wpłynęło wówczas ponad 15.500 spraw, co spowodowało, iż średni referat sędziego orzekającego w tym Wydziale wynosił, oprócz dotychczasowych spraw, 2200 spraw tzw. „IPN”. Rozpoznawanie tych spraw przez sędziów z tego Wydziału trwało ponad trzy lata i odbywało się przy pomocy sędziów rejonowych, sędziów z XXI Wydziału Pracy i z XIV Wydziału Ubezpieczeń Społecznych, wizytatorów i Wiceprezesa, którzy orzekali w wymiarze jednej sesji w miesiącu oraz przy zwiększonej ilości sesji i liczbie spraw na sesji.

Przekładając powyższe uwagi na stan faktyczny konieczny do rozpoznania niniejszego wniosku należy wskazać, że obecnie, w świetle w/w przepisów, istnienie przeszkody, o której mowa w art. 44 k.p.c. należy rozważyć nie tylko w kontekście wystąpienia zdarzeń całkowicie uniemożliwiających rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy (o charakterze faktycznym np. siła wyższa lub prawnym np. wyłączenie wszystkich sędziów sądu właściwego), ale także rozpoznanie jej, oraz wszystkich innych spraw należących do właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie, w tym w szczególności XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych, już nie tylko w rozsądnym, ale także w dłuższym, lecz jeszcze społecznie akceptowalnym terminie. Za taki nie można uznać terminu przekraczającego co najmniej 5, 6 lat, w jakich (przy obecnym obciążeniu tego Wydziału i innych Wydziałów tego Sądu) rozpoznawałby te sprawy Wydział XIII. Podkreślić także należy, iż sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych należą, co do zasady, do spraw, które w świetle uregulowań i orzecznictwa wypracowanego na gruncie ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, ale także, przepisów rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości - Regulamin urzędowania sądów powszechnych, uznawane są za takie, które z uwagi na ich doniosłość i znaczenie dla codziennego zapewnienia środków utrzymania obywateli, powinny być traktowane priorytetowo. Dodatkowo, za koniecznością takiego potraktowania tych spraw, przemawia treść uregulowań przywołanej na wstępie ustawy z 16 grudnia 2016 r. zmieniającej ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...). Dokonując zmian w wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego wskazuje ona bowiem, iż jest to związane z pełnieniem przez zainteresowanych lub w przypadku renty rodzinnej osobę, po której to świadczenie przysługuje, służby na rzecz totalitarnego państwa. Tak więc objęcie określonej osoby zakresem podmiotowym tej ustawy, niejako delegalizującej taką służbę, stygmatyzuje ją w oczach pozostałej części społeczeństwa. Konieczne jest w związku z tym, podobnie jak w przypadku postawienia określonej osobie zarzutów popełnienia czynu zabronionego, możliwie szybkie rozpoznanie wniesionego odwołania.

Nie powinna także usuwać się spod uwagi okoliczność, iż sprawy te dotyczą wysokości emerytury i renty, a okresy uznane za służbę na rzecz totalitarnego państwa to okresy od 22 lipca 1944 r. do 31 lipca 1990 r. W znacznej części odwołania będą więc składane przez osoby w podeszłym wieku i chore. W części z tych spraw zachodzi więc obawa, że nie doczekają one rozpoznania ich sprawy przez tutejszy Sąd w rozsądnym terminie.

Zgodnie z powołanym powyżej art. 461 § 2 (1) k.p.c. właściwym miejscowo do rozpoznania tych spraw jest Sąd Okręgowy w Warszawie, a z uwagi na ustaloną właściwość wydziałów, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, do którego obecnie skierowano (wraz z Przewodniczącym i jego Zastępcą) 12 sędziów, w tym 1 sędziego delegowany do wykonywania obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości. Choć wydział otrzymał wsparcie w postaci częściowego przydzielenia spraw wyżej wymienionej kategorii do pozostałych sędziów orzekających w pionie pracy i ubezpieczeń społecznych, to sumie sprawy tej kategorii przydzielone są aktualnie 28 sędziom. Oznacza to, że zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami prawa (przy wprowadzonym wymogu zachowania niezmienności składu i zakazie przekazywania spraw pomiędzy

sędziami), do rozpoznania wszystkich tych spraw zostało zobowiązanych 28 sędziów.

Niewątpliwie więc tak znaczna ilość spraw oraz długi okres braku możliwości podjęcia czynności w sprawie powinien zostać uznany za przeszkodę o charakterze faktycznym, o której mowa w art. 44 k.p.c.

Podkreślić należy, że w analogicznych sprawach (sygn. akt AUo 2/18, AUo 3/18, AUo 4/18, AUo 5/18, AUo 6/18, AUo 8/18) Sąd Apelacyjny w Warszawie podzielił stanowisko Sądu Okręgowego w Warszawie i orzekł o braku możliwości rozpoznania tych i innych spraw tej samej kategorii, bez naruszenia wynikającego z art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności prawa odwołujących się do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w rozsądnym terminie.

Jak wskazał w uzasadnieniu postanowienia z 4 października 2018 roku wydanego w sprawie III AUo 1/18 *w niniejszej sprawie, jak i w innych sprawach tej samej kategorii, zachodzi faktyczna, obiektywna przeszkoda w jej rozpoznaniu przez XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Warszawie. Obecny i przewidywany wpływ spraw z odwołań od decyzji Dyrektora ZER MSWiA obniżających emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne powoduje bowiem brak jakichkolwiek możliwości podejmowania czynności w poszczególnych sprawach nie tylko w rozsądnym terminie, ale także w najbliższej przyszłości. Okoliczności te stanowią podstawę do wyznaczenia innego sądu do rozpoznania niniejszej sprawy.*

Wymaga podkreślenia, że bezprecedensowy wpływ spraw do XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Warszawie powoduje obiektywną niemożność ich rozpoznania w rozsądnym i społecznie akceptowalnym terminie. Okoliczność rozpoczęcia procedury nominacyjnej

25 osób kandydujących na stanowisko sędziego sądu okręgowego nie może zmienić tej oceny bowiem procedura ta na chwilę obecną jeszcze nie jest na tyle zaawansowana, by dało się przewidzieć datę podjęcia czynności orzeczniczych przez „nowo nominowanych”. Na razie proces ten nie wykroczył poza sporządzanie ocen pracy kandydatów przez

wyznaczonych sędziów oceniających, zatem w przybliżeniu nie da się określić, kiedy i którzy z kandydatów obejmą stanowiska sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie oraz czy i kiedy zostaną skierowani do orzekania do XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych. Oznacza to, że Sąd Okręgowy w Warszawie nie może liczyć na realne wsparcie ze strony nowych orzeczników. Okoliczność, że Sąd Okręgowy w Warszawie nie może rozpoznać wszystkich spraw w rozsądnym terminie nie może pozbawić ubezpieczonych prawa do rozpoznania ich odwołań przez sąd ubezpieczeń społecznych właściwy wg miejsca ich zamieszkania. W tutejszym sądzie nadal pozostaną do rozpoznania sprawy ubezpieczonych zamieszkałych w okręgu właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Warszawie. Nie można też pomijać tego, że postępowanie odwoławcze w omawianej kategorii spraw także przedłuży ogólny czas trwania tych postępowań o kolejne kilka lat, skoro Sąd Apelacyjny w Warszawie apelacje od orzeczeń Sądu Okręgowego w Warszawie rozpoznaje na chwilę obecną przez około dwa lata.

SSO Rafał Młyński

DWIE EMERYTURY OTRZYMALIŚMY ODPOWIEŹ NA NASZĄ PETYCJĘ DO PREZESA RADY MINISTRÓW.

Jak informowaliśmy wcześniej, skierowaliśmy do Prezesa Rady Ministrów petycję z postulatem podjęcia działań w sprawie zainicjowania prac ustawodawczych i przyjęcia prawa upoważniającego do jednoczesnego pobierania emerytury z ZUS i emerytury mundurowej w przypadkach, kiedy ubezpieczony spełni warunki do ich pobierania.

Odpowiedź na petycję otrzymaliśmy w dniu 23 marca 2023 roku. Niestety, tak jak się obawialiśmy, jest to odpowiedź w stylu pisz pan na Berdyczów. Przytaczamy konkluzję z zakończenia pięciostronicowego pisma: *„Biorąc powyższe pod uwagę, nie ma usprawiedliwionych podstaw, aby wprowadzić do systemu prawa ubezpieczeń społecznych rozwiązania przekazywania składek zgromadzonych w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czy też zwrotu/przekazania składek na ubezpieczenia społeczne do właściwych zakładów emerytalno-rentowych np. Zakładu Emerytalno- Rentowego MSWiA, czy też Wojskowego Biura Emerytalnego. Za niezasadnością takiego rozwiązania przemawia także publicznoprawny (a nie prywatnoprawny) charakter składki na ubezpieczenie emerytalne, potwierdzony zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i Trybunału Konstytucyjnego.”*

My nie prosiliśmy o opis aktualnego stanu prawnego, bo go znamy. Chodziło nam o zaprzestanie dyskryminacji tej grupy, w imieniu której złożyliśmy petycję. Uważamy, że równe traktowanie to traktowanie według jednakowej miary, bez różnicowania dyskryminującego czy faworyzującego. Konstytucyjna zasada równości wobec prawa, wyrażona w art. 32 ust. 1 Konstytucji, zobowiązuje do nakładania jednakowych obowiązków czy przyznawania jednakowych praw podmiotom odznaczającym się tą samą cechą istotną. Wiemy, że ta zasada dopuszcza, lecz nie wymaga, aby nakładać różne obowiązki, czy przyznawać różne prawa podmiotom, które mają określoną cechę oraz podmiotom, które jej nie mają. A z taką sytuacją mamy do czynienia w tym przypadku.

My jednak oczekujemy zmiany stan prawnego, tak aby nie było sytuacji, w której mimo objęcia dwoma systemami zabezpieczenia społecznego (tj. systemem zaopatrzeniowym i ubezpieczeniowym), osoba, która nabyła prawo do dwóch świadczeń z dwóch różnych systemów jest uprawniona do realizacji tylko jednego z nich.

Dwie emerytury – odpowiedź na petycję

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Biuro Ministra
Zastępca Dyrektora
Anna Wılanek-Kińska

BM-WKA-0511-2-7/2023
Warszawa, 10 marca 2023 r.

Pan
Antoni Duda
Prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

Pan
Jerzy Skrycki
I Wiceprezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

Szanowni Panowie Prezesi,

odpowiadając na petycję w sprawie zmiany przepisów dotyczących zbiegu prawa do emerytury mundurowej i emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuję następujące informacje.

Na wstępie należy zauważyć, że od 1999 r. składki pokrywają pracodawca oraz pracownik. W związku z wprowadzeniem od 1999 r. obciążenia pracowników częścią składek na ubezpieczenia społeczne zostały podwyższone wszystkie wynagrodzenia pracowników, tak aby potrącenia należnych od nich składek nie spowodowały zmniejszenia wypłat ich wynagrodzeń. Takie działanie objęło również wynagrodzenia zatrudnionych emerytów i rencistów.

System zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy służb mundurowych oraz żołnierzy zawodowych jest systemem autonomicznym w stosunku do systemu ubezpieczeń społecznych. Wynika to ze szczególnego tytułu uprawnienia, jakim jest służba oraz ze względu na brak jakiegokolwiek udziału uprawnionych do świadczeń emerytalno-rentowych w ponoszeniu kosztów tych świadczeń.

Administratorem danych osobowych jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA). MSWiA wyznaczył Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Adres mailowy: iod@mswia.gov.pl. Pani/Pana dane osobowe będą wykorzystywane w celu rozpatrzenia wniesionej/ego przez Panią/Pana skargi/wniosku/petycji. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego/ustawy o petycjach. Pani/Pana dane osobowe będą udostępnione wyłącznie podmiotom upoważnionym na podstawie przepisów prawa oraz nie będą wykorzystywane w celu profilowania. MSWiA nie zamierza przekazywać Pani/Pana danych osobowych do państwa trzeciego/organizacji międzynarodowej. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez czas realizacji sprawy, a następnie archiwizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do treści danych oraz ich sprostowania. Przysługuje także Pani/Panu prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego tj.: Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podanie Pani/Pana danych osobowych jest obowiązkowe, gdyż wynika z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego/ustawy o petycjach i jest niezbędne do rozpatrzenia wniesionej/ego przez Panią/Pana skargi/wniosku/petycji.

Jednak obowiązujący stan prawny uwzględnia sytuację osób, które przed wstąpieniem do zawodowej służby lub po przejściu na emeryturę mundurową wykonywały pracę w sferze „cywilnej”, z tytułu której były objęte powszechnym ubezpieczeniem społecznym (ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi).

Osoba uprawniona do tzw. emerytury mundurowej, jeżeli spełnia wymagane warunki bez uwzględnienia okresów zawodowej służby, na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (Dz. U. z 2022 r. poz. 504, z późn. zm.) może mieć z tytułu pracy objętej ubezpieczeniem społecznym przyznana drugą emeryturę. Jeśli wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury mundurowej przy ustalaniu uprawnień do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i obliczaniu jej wysokości nie uwzględnia się okresów zawodowej służby. A zatem nie ma możliwości uznania za okresy składkowe, w rozumieniu wspomnianej ustawy z 17 grudnia 1998 r., okresów służby funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do emerytury mundurowej.

W wymiarze emerytury mundurowej przyznanej osobie, która wstąpiła do zawodowej służby przed 2 stycznia 1999 r., mogą być uwzględniane nie tylko okresy zawodowej służby i okresy równorzędne z tą służbą, ale także okresy składkowe i nieskładkowe wymienione w art. 15 ustawy z 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1626, z późn. zm.). Emerytura dla funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta o:

- 2,6% podstawy wymiaru - za każdy dalszy rok tej służby;
- 2,6% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów;
- 1,3% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, poprzedzających służbę;
- 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę.

Analogiczne zasady, zarówno w powyższym, jak i dalej omawianym zakresie, obowiązują żołnierzy zawodowych, których emerytury są ustalane na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2528).

Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 omawianej ustawy z 18 lutego 1994 r. osobie, która wstąpiła do zawodowej służby przed 2 stycznia 1999 r. przysługuje prawo do zaliczenia do usługi emerytalnej okresów aktywności zawodowej po służbie. Na wniosek emeryta dolicza się do usługi emerytalnej okresy zatrudnienia przed 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po 31 grudnia 1998 r. lub okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru

składek na te ubezpieczenia. Doliczenie tych okresów następuje, jeżeli emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz emeryt ukończył 55 lat życia - mężczyzna lub 50 lat życia - kobieta albo stał się inwalidą zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 tejże ustawy.

Maksymalny wymiar emerytury mundurowej określa art. 18 wspomianej ustawy z 18 lutego 1994 r. bez uwzględnienia dodatków (pielęgnacyjnego, dla sierot zupełnych, kombatanckiego, za tajne nauczanie), zasiłków i świadczeń pieniężnych (przyznanych na podstawie odrębnych przepisów), nie może przekraczać 75% podstawy wymiaru, tj. uposażenia należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. (w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby). Zatem lata pracy cywilnej skutkują wymiennie tylko w przypadku emerytów, którzy nie osiągnęli przyjętego przez przepisy prawa maksymalnego wymiaru emerytury mundurowej.

W przypadku zwiększenia emerytury o 15% podstawy wymiaru z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą, kwota emerytury nie może przekroczyć 80% podstawy wymiaru emerytury. Podobnie w systemie powszechnym wysokość emerytury podlega ograniczeniu. Kwota emerytury lub renty wraz ze zwiększeniami nie może przekraczać 100% podstawy wymiaru emerytury lub renty zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

Uzyskanie prawa do emerytury z systemu powszechnego reguluje ustawa z 17 grudnia 1998 r. W jej art. 2 ust. 1 pkt 1 wskazano, że prawo do świadczeń określonych w tej ustawie przysługuje ubezpieczonemu, po spełnieniu warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z FUS. W przypadku zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w art. 95 ustawy z 17 grudnia 1998 r., wypłaca się jedno z nich - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Zasadę tę stosuje się również w razie zbiegu prawa do emerytur lub renty określonych w ustawie z 17 grudnia 1998 r. z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Podobnie art. 7 ustawy z 18 lutego 1994 r. stanowi, że w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ww. ustawie z prawem do emerytury lub renty albo uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach prawa, wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Osoba pozostająca w służbie przed 2 stycznia 1999 r. nie może mieć wypłacanych obu świadczeń, ponieważ w wymiarze przysługującej mu emerytury mundurowej mogą być brane pod uwagę nie tylko okresy zawodowej służby, ale także okresy składowe i nieskładowe wymienione w ustawie z 17 grudnia 1998 r., mimo że nie są to okresy zawodowej służby. Pozwala to na uwzględnienie w wymiarze emerytury mundurowej (przysługującej bez względu na wiek) okresów ubezpieczenia, które uprawniają do emerytury z systemu ubezpieczeń społecznych dopiero po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Zasada pobierania tylko jednego świadczenia nie obowiązuje wyłącznie w przypadku, gdy emerytura mundurowa została obliczona według zasad określonych w art. 15a lub art. 15d lub art. 18e ustawy z 18 lutego 1994 r. Funkcjonariusze, którym ustalono emeryturę na podstawie tych przepisów prawa mogą co prawda pobierać równocześnie dwie emerytury, tj. mundurową (wyłącznie za okresy służby) i z systemu powszechnego (w przypadku spełnienia warunku

wymaganego do jej nabycia, tj. po ukończeniu określonego w systemie powszechnym wieku), jednak nie mogą zwiększać wysokości emerytury mundurowej poprzez doliczenie do wysługi emerytalnej okresów składkowych i nieskładkowych. Są więc pozbawieni możliwości, którą posiadają funkcjonariusze pozostający w służbie przed 2 stycznia 1999 r.

Wyjątek od tej zasady wprowadziła (obowiązująca od 10 czerwca 2022 r.) ustawa z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1115). Wskazane zmiany w systemie emerytur mundurowych dotyczą funkcjonariuszy i żołnierzy zawodowych przyjętych do służby po raz pierwszy po 1 stycznia 1999 r., ale przed 1 października 2003 r., którzy mają co najmniej 25 lat służby. Zgodnie z ostatnio wspomnianą ustawą z 12 maja 2022 r. okresy składkowe przypadające przed służbą i po służbie mogą być bowiem doliczone na wniosek funkcjonariusza lub żołnierza zawodowego do wysługi emerytalnej. Funkcjonariusze i żołnierze zawodowi, przyjęci do służby we wskazanym okresie, uzyskali uprawnienie doliczania do wysługi emerytalnej mundurowej również lat pracy cywilnej w wymiarze 1,3% za każdy rok pracy. Doliczanie będzie mogło trwać do czasu osiągnięcia pełnej emerytury, tj. 75% podstawy jej wymiaru (przy czym warunkiem koniecznym jest osiągnięcie 25 lat służby). Grupa funkcjonariuszy i żołnierzy, których dotyczy to rozwiązanie, w momencie podejmowania decyzji o przejściu na emeryturę, ma do wyboru dwie możliwości. Pierwsza - doliczenie do emerytury mundurowej pracy cywilnej i tym samym pobieranie tylko emerytury mundurowej. Druga - pozostanie na dotychczasowych zasadach wyliczania emerytury, tj. niedoliczanie do emerytury mundurowej pracy cywilnej i zachowanie prawa do dwóch emerytur, tj. emerytury mundurowej i emerytury z systemu powszechnego (za pracę cywilną - po spełnieniu warunków wieku 60 lub 65 lat).

Ponadto należy mieć na uwadze, że art. 67 ust. 1 Konstytucji RP (a więc podstawowa regulacja odnosząca się do systemu emerytalnego) nie wymaga od ustawodawcy stworzenia jednego dla wszystkich obywateli systemu zaopatrzenia społecznego. Ustawodawca jest więc uprawniony do wprowadzenia, obok systemu powszechnego, systemów odrębnych dla określonych grup zawodowych, opartych na innych zasadach, korzystniejszych niż w systemie powszechnym, uzasadnionych np. szczególnymi warunkami pełnienia służby (art. 16 Konstytucji) w konsekwencji, jest też dopuszczalne ustalenie przez ustawodawcę warunków nabywania uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych z systemów odrębnych i metod obliczania ich wysokości w inny sposób, niż w systemie powszechnym, jak i określenie, czy i w jakim zakresie okres aktywności zawodowej innej niż służba (praca), z tytułu której powstaje prawo do świadczeń z systemu odrębnego, wpływa na wysokość świadczenia z systemu odrębnego. Ustawodawcy przysługuje także swoboda ustalania, czy świadczenie emerytalno-rentowe, przysługujące z korzystniejszego systemu odrębnego, mogą być kumulowane ze świadczeniami emerytalno-rentowymi z innego systemu zabezpieczenia społecznego, w tym z powszechnego systemu emerytalnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie ma usprawiedliwionych podstaw, aby wprowadzić do systemu prawa ubezpieczeń społecznych rozwiązania przekazywania składek zgromadzonych w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czy też zwrotu/przekazania składek na ubezpieczenia społeczne do właściwych zakładów emerytalno-rentowych np. Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA, czy też Wojskowego Biura Emerytalnego.

Za niezasadnością takiego rozwiązania przemawia także publicznoprawny (a nie prywatnoprawny) charakter składki na ubezpieczenie emerytalne, potwierdzony zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z dnia 4 listopada 2015 r. (sygn. akt K 1/14), Trybunał zaakceptował i przytoczył m.in. wyrok SN z dnia 4 czerwca 2008 r. (sygn. akt II UK 12/08), dotyczący charakteru składki na ubezpieczenie emerytalne. Podkreślono w nim, że „system emerytalny oparty na zasadach ubezpieczeniowych charakteryzuje się przymusem ubezpieczenia społecznego związanym ściśle z obowiązkiem odprowadzania składek, a powstający z mocy przepisów ustawy systemowej stosunek ubezpieczenia społecznego ma charakter publicznoprawny. Inaczej rzecz ujmując, środki na ubezpieczenie społeczne, w szczególności emerytalne, są i będą przeznaczone na wypłatę świadczeń dla innych podmiotów, aniżeli ich płatnik i w tym znaczeniu są środkami publicznymi, podlegającymi ściągnięciu oraz zabezpieczeniu na zasadach dotyczących składek na ubezpieczenie społeczne*.

Przekazując powyższe wyjaśnienia pragnę wyrazić nadzieję, że uznają je Panowie za przydatne.

Z poważaniem

ZASTĘPCA DYREKTORA
Biura Mistrza
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji
ANNA WALANIK-JEWSKA

EKWIWALENT NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY ODDALA KOLEJNE SKARGI KASACYJNE KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI I KOMENDANTÓW WOJEWÓDZKICH

Liczebność wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego oddalających kolejne skargi kasacyjne Komendanta Głównego Policji i komendantów wojewódzkich Policji można mierzyć tysiącami.

W wydanych wyrokach NSA powtarza:

„Odnosząc się do zarzutów *in generalis* należy wskazać, że w głównej mierze sprowadzają się one do zakwestionowania stanowiska Sądu pierwszej instancji, w zakresie, w którym Sąd ten wyraził w uzasadnieniu swojego wyroku poparcie dla ugruntowanego i jednolitego stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczącego możliwości wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy bez konieczności podejmowania przez ustawodawcę działań o charakterze legislacyjnym na skutek omawianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego./.../

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego zarzuty skargi kasacyjnej w zasadniczej mierze stanowią głośną polemikę zmierzającą do podważenia ww. poglądów z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego we wskazanej kwestii, tj. dopuszczalności podjęcia czynności polegającej na przeliczeniu i wypłacie stosownej kwoty z tytułu przedmiotowego ekwiwalentu, co nie stanowiło sedna przedmiotowej sprawy (nie oceniano bowiem czynności materialno-technicznej tylko rozważano kwestię bezczynności organu). /.../

Przechodząc do zarzutów drugiego i trzeciego powtórzyć należy stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, iż podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty stanowią głośną polemikę z ugruntowaną w orzecznictwie tezą (którą w swoim uzasadnieniu powołał Sąd pierwszej instancji) o tym, że: „istnieje podstawa prawna warunkująca

rozpatrzenie sprawy ekwiwalentu z tytułu niewykorzystanego urlopu, w tym możliwość ponownego przeliczenia naliczonych dotąd i wypłaconych świadczeń. /.../ Brak uzasadnienia każdego zarzutu oznacza, że podstawa kasacyjna nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 176 p.p.s.a (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 marca 2005, GSK 402/04). Z tych przyczyn zarzuty naruszenia wyżej wskazanych przepisów należało uznać za nieuzasadnione.

Szczególnie przykre jest to, że mimo tych wyroków, nie zmienia się polityka decyzyjna w tej kwestii. Setki kadrowców powiela te same decyzje, a dziesiątki składów sędziowskich musi się nimi wielokrotnie zajmować.

Publikujemy wyrok NSA z 22 lutego 2023 roku. Tak jak podkreślaliśmy NSA wydaje takie wyroki setkami. Żeby było ciekawiej w tej samej sprawie KGP wydał już decyzję odmawiającą wypłaty wyrównania ekwiwalentu, WSA postępowanie zawiesił, a NSA oddalił zażalenie na zawieszenie.

Sygn. akt III OSK 3444/21

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 22 lutego 2023 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia NSA Mirosław Wincenciak

Sędziowie: Sędzia NSA Rafał Stasikowski (spr.) Sędzia del. NSA
Grzegorz Jankowski

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2023 r. na posiedzeniu niejawnym w Izbie
Ogólno administracyjnej skargi kasacyjnej Komendanta Głównego Policji
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28
lipca 2020 r., sygn. akt II SAB/Wa 192/20 w sprawie ze skargi J G na
bezczytność Komendanta Głównego Policji w przedmiocie rozpoznania
wniosku z dnia 23 listopada 2018 r. o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany
urlop **oddala skargę kasacyjną**

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Małgorzata Mula
sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 lipca 2020 r., sygn. II SAB/Wa 192/20, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu skargi J G na beczynność Komendanta Głównego Policji w przedmiocie rozpoznania wniosku z 23 listopada 2018 r. o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop:

1. zobowiązał Komendanta Głównego Policji do rozpoznania wniosku skarżącego z 23 listopada 2018 r. w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
2. stwierdził, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa; 3. oddalił skargę w pozostałym zakresie.

Wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym i prawnym. Wnioskiem z 23 listopada 2018 r. J G zwrócił się do Komendanta Głównego Policji o ponowne ustalenie i wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji. Powołał się w nim na wyrok Trybunału Konstytucyjnego RP z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt 7/15, w którym stwierdzono, że art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161 ze zm.; dalej „ustawa o Policji”), jest niezgodny z Konstytucją RP.

W piśmie z 7 marca 2019 r. Komendant Główny Policji wyjaśnił, że ww. wyrok Trybunału Konstytucyjnego spowodował zmianę treści przepisu art. 115a ustawy o Policji w ten sposób, że wyeliminował z systemu prawnego tę część przepisu prawa, która ustala wartość ułamkową miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym niezbędną do ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy. W konsekwencji powstała luka w systemie prawnym, która uniemożliwia organowi ustalenie wysokości należnego policjantowi zwalnianemu ze służby ekwiwalentu. Aktualnie brak jest możliwości pozytywnego rozpatrzenia zgłoszonego żądania.

Pismem z 6 maja 2019 r. J G złożył ponaglenie zarzucając Komendantowi Głównemu Policji beczynność polegającą na niezłaławieniu wniosku z dnia 23 listopada 2018 r. Podał, że nie otrzymał żadnego rozstrzygnięcia oraz nie został powiadomiony o przyczynach zwłoki, ani o ewentualnym terminie złaławienia sprawy.

Komendant Główny Policji w piśmie z 7 czerwca 2019 r. wyjaśnił, że powstała po wyroku Trybunału luka prawna w przepisach uniemożliwia działanie organu. Wskazał, że aktualne pozostają wyjaśnienia zawarte w piśmie z 7 marca 2019 r. Pismem z 3 marca 2020 r. J G wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na beczynność Komendanta Głównego Policji polegającą na nierozpoznanie wniosku z 23 listopada 2018 r. o wyrównanie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy należny w związku ze zwolnieniem ze służby. Wskazał, że odchodząc na emeryturę 10 stycznia 2011 r. miał niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy za lata poprzedzające zwolnienie ze służby w wymiarze 241 dni, za który wypłacono mu ekwiwalent w wysokości 1/30 miesięcznego uposażenia za każdy dzień, tj. w wymiarze niezgodnym z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego. Organ Policji powinien wyliczyć i wypłacić mu część należnego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, na podstawie art. 115a ustawy o Policji interpretowanego w zgodzie z art. 66 ust. 2 Konstytucji RP.

W odpowiedzi na skargę Komendant Główny Policji wniósł o oddalenie skargi podtrzymując dotychczasową argumentację.

Uwzględniając skargę Sąd pierwszej instancji wskazał, że na tle przepisów ustawy o Policji ukształtował się w orzecznictwie pogląd, że ekwiwalent za niewykorzystany urlop przyznawany jest w drodze czynności materialno-technicznej (tj. przez wypłatę), zaś odmowa przyznania tego świadczenia powinna przybrać formę decyzji administracyjnej. Tymczasem organ w odpowiedzi na zgłoszone przez skarżącego żądanie poinformował go zwykłym pismem z 7 marca 2019 r., że na obecnym etapie brak jest normy prawnej umożliwiającej realizację jego wniosku. Pomimo ponaglenia z 6 maja 2019 r. Komendant Główny Policji, poza pismem z 7 czerwca 2019 r., w którym uznał zarzuty zawarte w ponagleniu za nieuzasadnione i podtrzymał poprzednie stanowisko, w istocie nie podjął w sprawie żadnej czynności do dnia wniesienia skargi. **Zdaniem Sądu powyższy sposób załatwienia sprawy objętej wnioskiem nie może zostać uznany za odpowiadający prawu**, gdyż organ w realiach niniejszej sprawy nie mógł poprzestać tylko i wyłącznie na poinformowaniu skarżącego, że jego wniosek nie może być zrealizowany z uwagi na konieczność wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego przez organy

stanowiące prawo. Nawet gdyby bowiem przyjąć, że w obecnym stanie prawnym brak jest normy prawnej umożliwiającej merytoryczne rozpatrzenie wniosku skarżącego - z którym to stanowiskiem organu Sąd się nie zgodził - to właściwy organ nie może poprzestać na skierowaniu do strony pisma informacyjnego na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.; dalej: „k.p.a.”), lecz powinien odmówić wszczęcia postępowania na mocy art. 61a § 1 k.p.a., wydając w tym przedmiocie postanowienie.

Sąd pierwszej instancji podzielił stanowisko prezentowane przez inne sądy orzecznicze sądów administracyjnych, dotyczące możliwości wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy bez konieczności podejmowania przez ustawodawcę działań o charakterze legislacyjnym na skutek omawianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Zdaniem Sądu przedmiotowy wyrok Trybunału Konstytucyjnego jako orzeczenie zakresowe, nie powoduje utraty mocy całego przepisu art. 115a ustawy o Policji. **Przepis ten nadal obowiązuje z tym, że należy traktować go jako pozostający w sprzeczności z Konstytucją RP, ale tylko w granicach określonych w wyroku Trybunału.** W pozostałym zakresie należy go stosować i interpretować zgodnie ze wskazówkami przedstawionymi przez Trybunał. Zatem istnieje podstawa prawna warunkująca rozpatrzenie sprawy ekwiwalentu z tytułu niewykorzystanego urlopu, w tym możliwość ponownego przeliczenia naliczonych dotąd i wypłaconych świadczeń. **Podstawę tę stanowi art. 115a ustawy o Policji, interpretowany odpowiednio do wytycznych Trybunału Konstytucyjnego.** Zaniechanie ustawodawcy nie niweczy więc uprawnienia organu do merytorycznego rozpoznania żądania skarżącego, a skoro organ do dnia wniesienia skargi nie odniósł się do wniosku w jednej z dopuszczalnych form załatwienia sprawy (tj. decyzji odmawiającej przyznania świadczenia czy czynności materialno-technicznej polegającej na przeliczeniu i wypłacie z tego tytułu stosownej kwoty), to niewątpliwie doszło do zarzucanej skargą beczynności.

W ocenie tego Sądu okoliczności faktyczne i przepisy prawne uzasadniają zobowiązanie organu do załatwienia wniosku skarżącego w terminie jednego miesiąca (art. 149 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 ze

zm.; zwanej dalej: „p.p.s.a.”)). Jednocześnie Sąd stwierdził, że beczynność organu nie była jednak rażąca. Działanie organu nie świadczy o złej woli ani nie przesądza o lekceważącym traktowaniu skarżącego i ciężących na organie obowiązkach. Sąd uznał, że zastosowanie w przedmiotowej sprawie dolegliwości pieniężnej, polegającej na przyznaniu od organu na rzecz skarżącego sumy pieniężnej nie ma merytorycznego uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1 pkt 1, art. 149 § 1 a i art. 151 p.p.s.a., orzekł, jak na wstępie. Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wywiódł organ reprezentowany przez radcę prawnego, zaskarżając wyrok w zakresie punktu 1. i 2. Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w ww. części i oddalenie skargi, a także o rozpoznanie sprawy na rozprawie. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy a to art. 149 § 1 pkt 1 i 149 § 1a w zw. z art. z 141 § 4 i art. 134 § 1 p.p.s.a. poprzez:

1) uznanie, iż doszło do beczynności organu w sytuacji i przekroczenia terminów na załatwienie sprawy określonych w art. 35 § 3 k.p.a., w której organ nie miał możliwości wydania rozstrzygnięcia w ustawowym terminie, gdyż w obowiązującym stanie prawnym występuje luka prawa, która nie pozwala na wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony, co mogło stanowić przyczynę niezależną od organu w rozumieniu art. 35 § 5 k.p.a., nadto poprzez uznanie, iż pismo organu z 7 marca 2019 r. i 7 czerwca 2019 r. nie zniosły stanu beczynności, co zdaniem Sądu stanowiło naruszenie art. 9 k.p.a. oraz art. 61 a § 1 k.p.a., co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. (art. 149 § 1 p.p.s.a., art. 149 § 1a p.p.s.a. w zw. z art. 9 k.p.a. i art. 61a § 1 k.p.a.);

2) zobowiązanie organu do rozpoznania wniosku strony skarżącej z 23 listopada 2018 r. w terminie 30 dni od dnia doręczenia prawomocnego wyroku wraz z atakami sprawy, pomimo iż stan prawny sprawy, wynikający z treści art. 115a w związku z art. 190 ust. 1 i 4 oraz art. 87 ust. 1 i art. 66 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 6 k.p.a. nie dawał podstaw do orzekania w przedmiocie rozpoznania wniosku z 23 listopada 2018 r. o ponowne naliczenie i wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy oraz urlop dodatkowy, gdyż wynikająca z 66 ust. 2 Konstytucji PR regułą cechuje zbyt duża ogólność, czego Sąd wbrew regule określonej art. 141 § 4 p.p.s.a. i w art. 134 § 1

p.p.s.a. nie wziął pod uwagę, co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. (art. 149 § 1 p.p.s.a., art. 149 § 1a p.p.s.a. w zw. z art. 141 § 4 p.p.s.a. i art. 134 § 1 p.p.s.a.);

3) zawarcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wywodów dotyczących sposobu interpretacji art. 115a ustawy o Policji, które z racji wytyczonych granic sprawy nie mogły stanowić przedmiotu rozważań Sądu pierwszej instancji, i związanie organu przez Sąd pierwszej instancji ww. interpretacją, co mogło mieć na wynik zaskarżonego wyroku, tj. (art. 141 § 4 p.p.s.a. w z art. 134 § 1 p.p.s.a.).

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej organ odniósł się do powyższych zarzutów. Odpowiedzi na skargę kasacyjną nie wniesiono.

Zarządzeniem z 12 grudnia 2022 r. Przewodnicząca Wydziału III Izby Ogólnoadministracyjnej, w związku z art. 15zss4 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (j.t: Dz. U. z 2021, poz. 2095 ze zm.) wyznaczyła w sprawie posiedzenie niejawne, o czym poinformowano strony wraz z pouczeniem o możliwości uzupełnienia argumentacji uzasadnienia skargi kasacyjnej albo żądania jej oddalenia.

W tej sytuacji sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje

Zgodnie z art. 183 § 1 p.p.s.a. Naczelny Sąd Administracyjny przy rozpatrywaniu sprawy na skutek wniesienia skargi kasacyjnej związany jest granicami tej skargi, a z urzędu bierze pod rozagę tylko nieważność postępowania w wypadkach określonych w § 2, z których żaden w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi. Oznacza to, że przytoczone w skardze kasacyjnej przyczyny wadliwości prawnej zaskarżonego orzeczenia determinują zakres kontroli dokonywanej przez Naczelny Sąd Administracyjny. Sąd ten, w odróżnieniu od wojewódzkiego sądu administracyjnego, nie bada całokształtu sprawy, lecz tylko weryfikuje zasadność zarzutów postawionych w skardze kasacyjnej.

Skarga kasacyjna jest nieuzasadniona. Podniesione zarzuty oparte zostały na podstawie określonej w przepisie art. 174 pkt 2 p.p.s.a.

Odnosząc się do zarzutów *in generalis* należy wskazać, że w głównej mierze sprowadzają się one do zakwestionowania stanowiska Sądu pierwszej instancji, w zakresie, w którym Sąd ten wyraził w uzasadnieniu swojego wyroku poparcie dla ugruntowanego i jednolitego stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczącego możliwości wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy bez konieczności podejmowania przez ustawodawcę działań o charakterze legislacyjnym na skutek omawianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Przy czym Sąd pierwszej instancji w tej sprawie (dot. bezczynności organu w przedmiocie rozpoznania wniosku skarżącego o wypłatę wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop) wskazał tylko na to, że wbrew twierdzeniom organu istniała podstawa prawna do załatwienia złożonego wniosku, a zatem możliwość podjęcia przez organ czynności materialno-technicznej odnośnie przeliczenia i wypłacenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. Sąd pierwszej instancji uznał to za dopuszczalny wariant załatwienia sprawy zainicjowanej wnioskiem skarżącego, stosownie do dyspozycji zawartej w art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. W żadnym razie z analizy uzasadnienia nie można wysnuć tezy, że w Sąd pierwszej instancji nakazał organowi załatwienie sprawy w określony sposób (pozytywny lub negatywny dla wnioskodawcy).

Uzasadniając możliwość skorzystania z ww. wariantu, jako jednego z kilku dopuszczalnych przez art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. sposobów załatwienia sprawy z wniosku skarżącego, Sąd pierwszej instancji zacytował ugruntowany i jednolity w tej kwestii pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjęty m.in. w wyrokach: z 2 lipca 2020 r., sygn. akt I OSK 3258/19; z 10 sierpnia 2020 r. sygn. akt I OSK 3269/19, sygn. akt I OSK 3287/19 i sygn. akt I OSK 3259/19; z 29 września 2020 r. sygn. akt I OSK 664/20; z 13 listopada 2020 r. sygn. akt I OSK 173/20; z 17 listopada 2020 r. sygn. akt I OSK 2506/20; z 26 stycznia 2021 sygn. akt I OSK 1354/20, sygn. akt I OSK 1549/20, sygn. akt I OSK 1688/20, sygn. akt I OSK 1708/20 i sygn. akt I OSK 1601/20 oraz z 23 lutego 2021 r., sygn. akt III OSK 2832/21; z 25 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 4334/21. Przy czym podkreślenia wymaga, że wbrew zarzutom skargi kasacyjnej Sąd pierwszej

instancji nie stwierdził w swoim uzasadnieniu, że organ musi podjąć czynność materialno-techniczną przyznania tego ekwiwalentu (tj. dokonać wypłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop w określonej wysokości), lecz wskazał to jako jedną z alternatyw rozstrzygnięcia tej sprawy. **Sąd podzielił jedynie stanowisko prezentowane przez inne składy orzecznicze sądów administracyjnych, dotyczące możliwości wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy bez konieczności podejmowania przez ustawodawcę działań o charakterze legislacyjnym na skutek omawianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.**

Zasadnie zatem Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, że „zaniechanie ustawodawcy nie niweczy uprawnienia organu do merytorycznego rozpoznania żądania skarżącego, a skoro organ do dnia wniesienia skargi nie odniósł się do wniosku w jednej z dopuszczalnych form załatwienia sprawy (tj. decyzji odmawiającej przyznania świadczenia czy czynności materialno-technicznej polegającej na przeliczeniu i wypłacie z tego tytułu stosownej kwoty), to niewątpliwie doszło do zarzucanej skargą beczynności”. **W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego zarzuty skargi kasacyjnej w zasadniczej mierze stanowią głośną polemikę zmierzającą do podważenia ww. poglądów z orzecnictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego we wskazanej kwestii, tj. dopuszczalności podjęcia czynności polegającej na przeliczeniu i wypłacie stosownej kwoty z tytułu przedmiotowego ekwiwalentu, co nie stanowiło sedna przedmiotowej sprawy (nie oceniano bowiem czynności materialno-technicznej tylko rozważano kwestię beczynności organu).**

W tej sprawie zasadniczym problem, który należało rozstrzygnąć - była kwestia czy organ pozostawał w beczynności czy nie. Sąd pierwszej instancji prawidłowo zatem zidentyfikował przedmiot postępowania i zakres sprawy sądowo administracyjnej, wskazując, że: „z beczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie dokonał żadnych czynności w sprawie lub co prawda prowadził postępowanie, lecz pomimo ustawowego obowiązku, nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia, czy też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności. Celem skargi na beczynność organu administracji publicznej jest zatem zwalczanie braku działania w załatwianiu sprawy administracyjnej i bez

znaczenia pozostają tu okoliczności, z jakich powodów określony akt nie został podjęty lub czynność nie została dokonana. Dla uznania beczynności konieczne jest zatem wyłącznie ustalenie, że organ był zobowiązany na podstawie przepisów prawa do wydania decyzji, innego aktu lub podjęcia czynności i tego zaniechał.”.

Przedmiotem sądowej kontroli w sprawie ze skargi na beczynność nie jest zatem określony akt lub czynność organu administracji, lecz ich brak w sytuacji, gdy organ miał obowiązek podjąć działanie w danej formie i w określonym przez prawo terminie.

Prawidłowo Sąd pierwszej instancji stwierdził, że skoro organ do dnia wniesienia skargi nie odniósł się do wniosku o wypłatę wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop w jednej z dopuszczalnych form załatwienia sprawy (tj. decyzji odmawiającej przyznania świadczenia czy czynności materialno-technicznej polegającej na przeliczeniu i wypłacie z tego tytułu stosownej kwoty), to doszło do zarzucanej skargą beczynności. **Konsekwencją powyższego było zobowiązanie Komendanta Głównego Policji do rozpoznania wniosku skarżącego w terminie 1 miesiąca od doręczenia odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy - stosownie do art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a.**

Nie można zatem zgodzić się z zarzutem nr 1, że organ nie posiadał podstawy prawnej do orzekania. Jak wynika art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. organ, aby uchronić się od zarzutu beczynności w tej sprawie mógł wybrać jedną z poniższych opcji, tj.:

- wydać decyzję odmawiającą przyznania świadczenia albo;
- podjąć czynność materialno-techniczną polegającą na przeliczeniu i wypłacie z tego tytułu stosownej kwoty albo
- wydać stosowne postanowienie z art. 61 a § 1 k.p.a.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo wyjaśnił w swoim uzasadnieniu, że nawet gdyby przyjąć, iż w obecnym stanie prawnym brak jest normy prawnej umożliwiającej merytoryczne rozparzenie wniosku, to „organ nie może poprzestać na skierowaniu do strony pisma informacyjnego na podstawie art. 9 k.p.a., lecz powinien odmówić wszczęcia postępowania na mocy art. 61 a § 1 k.p.a., wydając w tym przedmiocie postanowienie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV SAB/Wr 14/19, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów

Administracyjnych pod adresem: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Nie czyniąc zaś tego, organ administracji publicznej pozostaje w bezczynności.”.

Naczelny Sąd Administracyjny w przedmiotowej sprawie nie podziela stwierdzenia Komendanta Głównego Policji, że na dzień wydania decyzji administracyjnej w systemie prawnym nie było normy ustawowej odnoszącej się do ustalania należnego ekwiwalentu pieniężnego z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego. Jak już wyżej wskazano - podstawa prawna do ustalenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy pozostała w systemie prawnym, tzn. art. 115a ustawy o Policji zachował walor konstytucyjności w odniesieniu do prawa policjantów zwalnianych ze służby do ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego oraz za każde rozpoczęte 8 godzin niewykorzystanego czasu wolnego przysługującego na podstawie art. 33 ust. 3, ustalanego w relacji do miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 23 czerwca 2022 r., sygn. III OSK 3857/21, nie można odnosić problemu istnienia normy prawnej będącej podstawą ustalenia uprawnień jej adresata wyłącznie do kwestii technicznych związanych z brakiem ustalenia przez ustawodawcę (albo choćby wskazanego przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku o sygn. akt K 7/15) czynnika odpowiadającego ułamkowej części miesięcznego uposażenia zasadniczego z dodatkami o charakterze stałym. Stanowisko to jest tym bardziej uzasadnione, że sposób obliczania wysokości ekwiwalentu pieniężnego, który pozwoliłby policjantom za każdy dzień niewykorzystanego urlopu otrzymać ekwiwalent rekompensujący w pełni poniesioną stratę, jest określony w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Podano w nim, że: „świadczeniem ekwiwalentnym za przepracowany dzień urlopu jest wynagrodzenie za jeden dzień roboczy. Taki sposób obliczania wartości jednego dnia urlopu wynika z faktu, że urlop wypoczynkowy liczony jest wyłącznie w dniach roboczych. Interpretację taką wspiera także treść art. 121 ust. 1 ustawy o Policji, który ustala wysokość uposażenia przysługującego policjantowi w razie wykorzystania urlopu. Ekwiwalent będący substytutem urlopu powinien więc odpowiadać wartości tego świadczenia w naturze.”. Nie można pomijać tego, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego ma znaczenie dla rozstrzygania spraw indywidualnych. W takiej

sytuacji, w razie braku reakcji ustawodawcy, przyjmuje się, że należy odkodować podstawę prawną z tych przepisów normujących daną instytucję materialnoprawną, które nie utraciły cechy zgodności z Konstytucją (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2002 r. sygn. akt P 7/00, OTK-A 2002/2/13).

Nie można zatem podzielić zarzutu autora skargi, że w sprawie doszło do naruszenia art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z art. 115a ustawy o Policji (zarzut 1. podniesiony w petitum skargi kasacyjnej został rozwinięty w uzasadnieniu o przepis art. 115a ustawy o Policji). Sąd po pierwsze stwierdził, że organ pozostał w beczynności w rozpoznaniu wniosku skarżącego, po drugie - nie zobowiązał nigdzie organu do wydania rozstrzygnięcia zgodnego z wnioskiem skarżącego. Podsumowując, Sąd rozpoznając ww. sprawę prawidłowo stwierdził, że skierowanie do skarżącego pisma informującego, że jego wniosek nie może zostać zrealizowany z uwagi na konieczność wykonania wyroku TK przez organy stanowiące prawo jest działaniem nie mającym umocowania prawnego.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd pierwszej instancji prawidłowo zastosował art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z art. 35 § 5 k.p.a., bowiem organ pozostał w beczynności nie wydając przewidzianego prawem rozstrzygnięcia (w prawie ustalonym terminie nie zakończył ww. postępowania wydaniem w terminie decyzji, postanowienia, czy też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności, tylko wystosował do strony zwykłe pismo informujące). Zarzut zawarty pkt. 1. nie zasługuje zatem na uwzględnienie.

Naczelny Sąd Administracyjny jedynie ubocznie wyjaśnia, że organ, rozpoznając sprawę, będzie zobowiązany ocenić na ile wskazania zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku co do konieczności wyliczenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy według korzystniejszego przelicznika wynikającego z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego i jego wypłaty, wobec zmienionego stanu prawnego (ustawą z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2020 r., poz. 1610) zachowują walor związania w rozumieniu art. 153 p.p.s.a., a także wziąć pod rozwagę fakt, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku postanowieniem

z 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 866/20 skierował do Trybunału Konstytucyjnego pytanie prawne: „Czy art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 1610) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r., poz. 360 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r. jest zgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.”.

Przechodząc do zarzutów drugiego i trzeciego powtórzyć należy stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, iż podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty stanowią głośną polemikę z ugruntowaną w orzecznictwie tezą (którą w swoim uzasadnieniu powołał Sąd pierwszej instancji) o tym, że: „istnieje podstawa prawna warunkująca rozpatrzenie sprawy ekwiwalentu z tytułu niewykorzystanego urlopu, w tym możliwość ponownego przeliczenia naliczonych dotąd i wypłaconych świadczeń.

Podstawę tą stanowi art. 115a ustawy o Policji, interpretowany odpowiednio do wytycznych Trybunału Konstytucyjnego”. Jednakże, jak już wyżej zaznaczono, powyższy problem nie stanowi przedmiotu rozstrzygnięcia w tej sprawie, a zatem te zarzuty skargi kasacyjnej nie mogły przynieść spodziewanego dla jej autora rezultatu.

Sąd pierwszej instancji, rozpoznając skargę, niewątpliwie orzekał w granicach sprawy w przedmiocie bezczynności organu odnośnie rozpoznania wniosku o wypłatę wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop, a zatem nie orzekał w granicach (w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym) innej sprawy niż ta, w której została wniesiona skarga. Z tego względu zarzut naruszenia art. 134 § 1 p.p.s.a. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Uzasadnieniu zaskarżonego wyroku także nie można zarzucić, że nie realizuje ono niezbędnych elementów uzasadnienia określonych w art. 141 § 4 p.p.s.a., a których zamieszczenie pozwala odtworzyć sposób rozumowania Sądu.

Sporządzenie uzasadnienia jest czynnością następczą w stosunku do podjętego rozstrzygnięcia, stąd też tylko w nielicznych sytuacjach naruszenie tej normy prawnej może stanowić skuteczną podstawę skargi kasacyjnej. Pamiętać bowiem należy, że usprawiedliwiony będzie zarzut naruszenia art. 141 § 4 p.p.s.a tylko wówczas, gdy pomiędzy tym uchybieniem a wynikiem postępowania sądowo administracyjnego będzie istniał potencjalny związek przyczynowy. Do sytuacji, w której wadliwość uzasadnienia wyroku może stanowić usprawiedliwioną podstawę skargi kasacyjnej, należy zaliczyć tę, gdy to uzasadnienie nie pozwala na kontrolę kasacyjną orzeczenia. Dzieje się tak wówczas, gdy nie ma możliwości jednoznacznej rekonstrukcji podstawy rozstrzygnięcia (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 lutego 2009 r., I OSK 487/08). Co więcej Sąd ma obowiązek zwięzłego przedstawienia stanu sprawy, co obejmuje nie tylko przytoczenie ustaleń dokonanych przez organ administracji publicznej, ale także ich ocenę pod względem zgodności z prawem. Tymczasem te wszystkie elementy znajdują się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a uzasadnienie części prawnej wyroku jest wystarczające dla uzyskania informacji o przesłankach rozstrzygnięcia. Fakt, że strona skarżąca kasacyjnie nie zgadza się z argumentacją Sądu pierwszej instancji zaprezentowaną w uzasadnieniu, nie została nią przekonana, a wręcz uważając za błędną nie oznacza naruszenia art. 141 § 4 p.p.s.a.

Zauważyć należy, iż Sąd pierwszej instancji nie wskazał nie tylko sposobu załatwienia sprawy, lecz również interpretacji przepisu art. 115a ustawy o Policji, którą organ winien przyjąć załatwiając sprawę. Sąd ten omówił skutki wypływające ze wskazanego powyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego związane ze stwierdzeniem jedynie w części jego niekonstytucyjności oraz wskazał na obowiązek działania przez organ w zgodzie z tym przepisem oraz wspomnianym wyrokiem Trybunału. Z tych przyczyn zarzuty drugi i trzeci pozbawione są podstaw.

Zauważyć należy także, iż w trzech podniesionych zarzutach autor skargi kasacyjnej zarzucił Sądowi pierwszej instancji naruszenie także przepisów art. 149 § 1a p.p.s.a., art. 190 ust. 1 i 4, art. 87 ust. 1 i art. 66 ust 2 Konstytucji. Treść zarzutów oraz uzasadnienia skargi kasacyjnej nie pozwala jednak stwierdzić w jakiej formie, tj. czy przez błędną wykładnię, czy przez niewłaściwe zastosowanie, oraz jakim działaniem Sądu pierwszej instancji mogłoby dojść do

naruszenia tych przepisów. Przypomnieć zatem należy, że skarga kasacyjna jest wysoce sformalizowanym środkiem odwoławczym wnoszonym w konkretnej sprawie, co obliguje autora skargi kasacyjnej do powiązania zarzutu naruszenia wskazanej normy generalno- abstrakcyjnej z konkretnym działaniem bądź zaniechaniem sądu pierwszej instancji w danej sprawie. Oznacza to, że w skardze winny być sprecyzowane zarzuty kasacyjne w taki sposób, by możliwe było odniesienie się przez ich treść do zaskarżonego orzeczenia. Tym samym nieskuteczne okazać się muszą zarzuty abstrakcyjne, z których nie sposób wywieść jakie konkretnie działanie sądu naruszyło dany przepis. Zarzuty muszą także zostać należycie uzasadnione. W uzasadnieniu winno dojść do logicznego wyjaśnienia związku naruszenia przepisu procesowego z istotnym wpływem tego naruszenia na wyniki postępowania. Brak uzasadnienia każdego zarzutu oznacza, że podstawa kasacyjna nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 176 p.p.s.a (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 marca 2005, GSK 402/04). **Z tych przyczyn zarzuty naruszenia wyżej wskazanych przepisów należało uznać za nieuzasadnione.**

Z powyższych przyczyn Naczelny Sąd Administracyjny uznając, że zaskarżone orzeczenie mimo częściowo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu, oddalił skargę kasacyjną na podstawie art. 184 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Małgorzata Mula
sekretarz sądowy

NASZE SPRAWY ODPOWIEDŹ PREZESA ZG SEIRP NA ARTYKUŁ BOHDANA MAKOWSKIEGO ZAMIESZCZONY W OLSZTYŃSKIM BIULETYNIE INFORMACYJNYM NR 2 /154/2023R.

Kolego Bohdanie!

Napisałeś nawet ładny artykuł m. in. o kłamstwie, a może nawet głównie o kłamstwie. Wydaje mi się, że pisząc o kłamstwie nie sprawdziłeś jednak faktów, lecz zawierzyłeś swojej niedoskonałej pamięci, bo nie podejrzewam Cię o premedytację. Jest mi szczególnie przykro, że zamieściłeś w swoim tekście, obraźliwą i naruszającą moje dobre imię, informację o moim rzekomo owocnym spotkaniu z Dyrektorem(ką) Zakładu Emerytalnego–Rentowego MSWiA. W dodatku w dziennikarskim zapędzie postawiłeś mnie w tym samym szeregu z „Jarkiem Boże zbaw Suwalszczyznę”. To szczególnie przykre.

Tu cytuję z Twojego artykułu: „**Olsztyński Biuletyn Informacyjny. Rok XV, nr 2(154)2023 r.**

Chodź do Mamy, Mama nic ci nie zrobi?! ... i tak się zaczynała moja życiowa golgota przez kłamstwa. /.../

*„Tych kłamstw mógłbym przytaczać niezliczona ilość. **Wyczytałem swego czasu w Biuletynie Informacyjnym ZG SEiRP, że nasz prezes prezesów A. Duda spotkał się z Dyrektorem(ką) Zakładu Emerytalnego–Rentowego MSWiA. Ponoć było to owocne spotkanie itp. itd. ble, ble.** Przecież to tylko słowa. Nadal oszukani, wypłuci polityczną nagonką naiwnie oczekujemy na prawdę, na przestrzeganie praw konstytucyjnych, po prostu normalności. W momencie, kiedy to pogoniono, chciało by się powiedzieć w diabli, lecz zabrano jedynie temu kłamcy, zwanym parasolem lub konfetti „Jarkiem Boże zbaw Suwalszczyznę” teczkę vice ministranta MSWiA, naiwnie sądziłem, jak wielu z nas, że odszczeka kłamstwa i kalumnie, które rzucał pod naszym adresem. A gdzież tam. Im kłamstwo jest czymś normalnym.”*

Kolego Bohdanie! Prezesie! Otóż, nigdy nie spotkałem się zarówno z obecną Panią Dyrektorką ZER MSWiA ani z żadnym z jej poprzedników. Jedyne moje kontakty z pracownikami ZER miały miejsce w 2012 roku i istotnie były owocne. Zaowocowały przejściem na emeryturę. Moim przejściem.

Kolego Bohdanie!

To ja podpisałem się pod zawiadomieniem o przestępstwie i wieloma innymi interwencyjnymi pismami skierowanymi do ZER MSWiA. Z łatwością można wszystkie odnaleźć na naszych stronach internetowych, czy w Biuletynie Informacyjnym.

Moje stosunki do ZER MSWiA i świątłych pomysłów Pani Dyrektorki i jej doradczyń, o kolaborację z którymi mnie podejrzewasz, oddaje odpowiedź jakiej udzieliłem Panu Piotrowi Iwałowi kilka tygodni temu. Nie zamierzałem tego publikować, mimo, że była to korespondencja oficjalna, jednak czynię to teraz czując się niejako wywołanym do tablicy. Całość wymiany myśli w materiale „Konferencja - Ceglów, 13.12.2022 r. - informacje nt. spotkania”. To materiał skopiowany z poczty e-mailowej ZG SEiRP. Myślę, że dostatecznie jasno wyraża moje stosunki do osoby, z którą miałem się Twoim zdaniem owocnie spotykać.

**Konferencja - Cegłów, 13.12.2022 r. - informacje nt.
spotkania Konferencja - Cegłów, 13.12.2022 r. - informacje
nt. spotkania**

Od: [Piotr Iwat](#) w dniu 2022-12-02; 22:57

Do: aduda1@op.pl; sekretariat@seirp.pl

Kopia: [Federacja](#)

Data: 2022-12-02; 22:57

Prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów
Policyjnych

Pan Antoni DUDA

Szanowny Panie Prezesie,

Cegłów to miasto w Polsce położone w województwie mazowieckim, w powiecie mińskim, w gminie Cegłów. Leży nad rzeką Mienią, w oddaleniu 55 km od Warszawy oraz 42 km od Siedlec. Zatem chcąc uczestniczyć w ciekawych skądinąd zajęciach trzeba tam po prostu dojechać. Emeryci mundurowi mają przydzielone 40 miejsc. Do 8 grudnia proszę o informację zwrotną, czy członkowie Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych byłiby zainteresowani udziałem w szkoleniu. Jeśli tak, to proszę o informację zwrotną z określeniem ilości osób. Na tej podstawie sporządzona zostanie lista chętnych, a w przypadku mniejszego zainteresowania szkoleniem - nadwyżka miejsc zostanie przekazana środowiskom cywilnym do rozdysponowania.

Brak odpowiedzi będzie potraktowany jako brak zainteresowania przedmiotowym szkoleniem.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP - Piotr IWAT, ul. Piękna 31/37 lok. U1/100, 00-677 Warszawa

email: sekretariat@fssm.pl,

<https://www.fssm.pl/>

NIP: 1132826105, KRS: 0000342738, REGON: 142288471

tel. +48 693 353 039,

email: piotriwat@wp.pl

Dnia 2 grudnia 2022 13:03 j.borowska@zer.mswia.gov.pl napisał(a):

Szanowni Państwo, miło mi poinformować, że ustalony został harmonogram spotkania organizowanego pod hasłem: **EMERYCI MUNDUROWI EMERYTOM CYWILNYM „Świadomy Senior-Bezpieczny Senior”**. Poniżej przedstawiam szczegóły. Jednocześnie informuję, że dla środowiska emerytów służb mundurowych zostało przeznaczonych 40 miejsc – zgodnie z ustaleniami, listę chętnych uczestników zbiera Pan Przewodniczący Piotr Iwat, a dla emerytów cywilnych - 80. Do Cegłowa dojechać można pociągiem - stacja kolejowa znajduje się w odległości 100 metrów od budynku, w którym odbędzie się konferencja. Osoby dojeżdżające samochodem mogą skorzystać z autostrady A2. Spotkanie organizowane pod hasłem: **EMERYCI MUNDUROWI EMERYTOM CYWILNYM „Świadomy Senior-Bezpieczny Senior”**, pod patronatem Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA, odbędzie się **13 grudnia 2022 r. w godz. 11:00-14:00 w Centrum Zrównoważonego Rozwoju i Ochrony Środowiska, ul. Kolejowa 17 w Cegłowie.**

Spotkanie poprowadzą: nad bryg. w st. spocz. Pan Politowski Zygmunt Prezes Zarządu Związku Emerytów i Rencistów Pożarnictwa RP, - bryg. w st. spocz. Pani Obolewicz Anna Wiceprezes Zarządu Głównego Związku Emerytów i Rencistów Pożarnictwa RP, - **mł. insp. w st. spocz. Pani Małgorzata Chmielewska psycholog policyjny** - dr Krzysztof Kielkiewicz psycholog. Podczas spotkania omówione będą następujące tematy:

- - Bezpieczeństwo pożarowe w domu:
- - postępowanie w przypadku pożaru
- - czad - cichy zabójca.
- - Jak zadbać o swój mózg? - Jak bez stresu przygotować się do świąt?

Od godz. 9:30 zorganizowany będzie punkt informacyjny ZER MSWiA, przy którym funkcjonariusze służb mundurowych oraz emeryci w stanie spoczynku będą mogli uzyskać informacje w zakresie świadczeń emerytalno-rentowych przysługujących z zaopatrzenia emerytalnego. W przypadku pytań proszę o kontakt telefoniczny lub mailowy.

Z poważaniem Justyna Borowska p.o. Naczelnik Wydziału Organizacyjnego Tel. 47 72 56 046; 605 221 705 Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA ul. Pawińskiego 17/21 02-106 Warszawa
www.gov.pl/zermstwa

Re: Konferencja - Ceglów, 13.12.2022 r. - informacje nt. spotkania

Od sekretariat@seirp.pl

Do [Piotr IWAT](#)

Data 2022-12-09 10:35

W dniu 2022-12-02 22:57, Piotr IWAT napisał(a): /.../

Szanowny Panie Przewodniczący!

Serdecznie dziękuję za informacje dotyczące możliwości uczestniczenia w szkoleniu organizowanym przez ZER MSWiA. Nie ukrywam, że jestem zdziwiony tą propozycją, po pięciu latach borykania się naszych członków z działaniami tej instytucji, której rzekomą misją jest służyć tym którzy służyli. Nie możemy uczestniczyć w działaniach pozornych, a wręcz pozorowanych, w sytuacji, kiedy tysiące naszych Koleżanek i Kolegów czeka już szósty rok na rozpatrzenie odwołań od inkwizycyjnych, kapturowych decyzji opatrzonych logiem ZER MSWiA. Nie możemy swoim udziałem w takich szkoleniach legitymizować instytucji opresyjnego państwa, która niechlubnie wpisała się w prowadzone systemowo represje, pod obłąkańczym szyldem zaprowadzania sprawiedliwości dziejowej. Nie możemy legitymizować instytucji, która swoimi działaniami doprowadziła tysiące ludzi na skraj egzystencji. Instytucji, która najpierw wspólnie z IPN przygotowała haniebną ustawę, a następnie z żelazną konsekwencją ją realizuje.

Szanowny Panie Przewodniczący!

Nieustannie do Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych zgłaszają się osoby pobierające najniższe świadczenia, proszące o pomoc i wsparcie. Osoby te, zazwyczaj zdesperowane i bezradne, dramatycznie poszukują ratunku, bo nie są w stanie zaspokoić

elementarnych potrzeb życiowych, w szczególności zakupu leków, żywności, ponoszenia opłat. Wyjątkowo restrykcyjny charakter ustawy, realizowanej bezwzględnie przez ZER MSWiA pozbawił ich środków do życia, zamieniając je w koszmar, którego nie są w stanie zrozumieć i zaakceptować. Tylko w Warszawie mamy kilkaset osób pobierających świadczenie niższe niż 1500-1600 złotych. Wśród tych osób są dziesiątki takich którym umacnianie sprawiedliwości dziejowej w dziarskim wykonaniu ZER i IPN obniżyło świadczenie poniżej tysiąca złotych w wyniku pierwszej ustawy, a następnie, gdy doszli do poziomu około 1200 złotych ponownie obniżyć do kwoty 856 złotych. Nie możemy w takich radosnych przedsięwzięciach uczestniczyć, chociażby ze względu na pamięć kilku tysięcy osób, które odeszły do lepszego wymiaru świata, bo nie udało im się przetrzymać tej zaplanowanej z premedytacją operacji zaprowadzania sprawiedliwości dziejowej i doczekać chociażby pierwszej rozprawy przed sądem. Hipokryzję ZER MSWiA obnaża argumentacja prezentowana w tysiącach złożonych apelacji, w których prawnicy ZER prześcigają się mnożeniu absurdalnych zarzutów, które na zawsze powinny dyskwalifikować ich zawodową przydatność.

Niestety nie możemy kierować naszych Koleżanek i Kolegów na organizowane przez ZER MSWiA szkolenia „Jak zadbać o swój mózg? Jak bez stresu przygotować się do świąt? I prawdopodobnie czekające w kolejce tematy jak nie dać się oszukać, okraść czy zmanipulować, wiedząc, że już zostały oszukane, okradzione i zmanipulowane przez instytucje państwa. Większość osób, które się do nas zwracają pyta, kto i kiedy pomoże im odzyskać utracone mienie. I zapewne nie miałyby problemów z przygotowaniem świąt i dbaniem o swój mózg, gdyby nie troska ZER MSWiA, której tak boleśnie doświadczyły. Zamiast tracić cenny czas na wymyślanie i realizację bzdurnych szkoleń, oczekujemy, że znakomici doradcy dyrektor ZER MSWiA skoncentrują swoje wysiłki na tym, aby dyrekcja ZER skierowała więcej ludzi do realizacji wyroków, co pomoże skrócić oczekiwanie naszych Koleżanek i Kolegów na przywrócenie bezprawnie zaniżonych świadczeń i wypłatę należnych wyrównań. Wieloletnia gehenna tych sponiewieranych ludzi jest przyczyną niemal codziennych prośb o pomoc takich jak ta przedstawiona w poniższym cytacie: „Mam 79 lat i jestem bardzo ciężko chory. Już szósty

rok /minęły 63 miesiące/ nie mogę korzystać z mojej, należnej mi emerytury. W ostatnich miesiącach byłem poddany rozległej operacji usunięcia nowotworu mózgu, a obecnie korzystam z kolejnych serii radioterapii. Choroby, na które choruję zagrażają mojemu życiu i wymagają ustawicznego specjalistycznego leczenia, zabiegów rehabilitacyjnych i zażywania drogich leków. W związku z bezprawnym obniżeniem emerytury nieustannie brakuje mi środków na leczenie i bieżące utrzymanie, a trauma jaką w związku z tą sprawą doświadczam, dodatkowo bardzo źle wpływa na moje zdrowie i utrudnia moje codzienne funkcjonowanie.". To prośba człowieka, który nie może się doprosić o wykonanie prawomocnego wyroku.

Czy w świetle takich sytuacji idących w tysiące stać nas na tracenie czasu na proponowane szkolenia? Ja uważam, że nie, dlatego nie będziemy brali udziału w tym szkoleniu. Codziennie wspieramy ludzi w nierównej walce z ZER MSWiA, dlatego nie będziemy się fraternizować z pracownikami tej instytucji, którzy w tym czasie powinni pracować na realizacjami wyroków przywracających mienie, honor i godność naszym członkom.

Z serdecznymi pozdrowieniami!

Antoni Duda, Prezes ZG SEiRP

MEDIALNY PUNKT KONTAKTOWY POKRZYWDZONYCH BYŁYCH FUNKCJONARIUSZY

Od 24 września 2018 roku funkcjonuje nowy adres e-mailowy: wykluczeni@seirp.pl który będzie punktem kontaktowym dla wszystkich byłych funkcjonariuszy pokrzywdzonych w wyniku bezprawnego poddania weryfikacji, a następnie włączonych do katalogu funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa i katalogu funkcjonariuszy pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa przez działających w porozumieniu przedstawicieli IPN, MSWiA i ZER.

Biuro Zarządu Głównego SEiRP

INFOTEKA NR 68

Przegląd mediów – 28. 03. 2023 r.

Zawiera wybrane przez Biuro ZG SEiRP artykuły i informacje opublikowane w prasie i mediach elektronicznych dotyczące walki z ustawą represyjną, a także związane z innymi sprawami ważnymi dla naszego środowiska

Gremialne obniżenie emerytur byłych funkcjonariuszy PRL jest niekonstytucyjne

<https://serwisy.gazetaprawna.pl/emerytury-i-renty/artykuly/8681978,gremialne-obnizenie-emerytur-bylych-funkcjonariuszy-prl-jest-niekonstytucyjne.html>

Michał Culepa, 16 marca 2023

SN: Gremialne obniżenie emerytur byłych funkcjonariuszy PRL jest niekonstytucyjne.

Bezwzględne „ścięcie” wszystkich emerytur byłych funkcjonariuszy służb PRL do poziomu przeciętnej emerytury wypłacanej przez ZUS jest niezgodne z Konstytucją, a SN może tak orzec, gdyż Trybunał Konstytucyjny zwleka z orzeczeniem w tej sprawie ponad 5 lat. Takie rozstrzygnięcie zapadło w sprawie, której początkiem była decyzja Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA, obniżająca kwotę emerytury dla byłego funkcjonariusza SB, pełniącego po pozytywnej weryfikacji w 1990 r. służbę w organach służb specjalnych III RP (początkowo w Urzędzie Ochrony Państwa, później w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego) do 2015 r., kiedy to przeszedł on na emeryturę.

Salomonowy wyrok w sprawie byłego funkcjonariusza SB

<https://www.rp.pl/mundurowi/art38142141-salomonowy-wyrok-w-sprawie-bylego-funkcjonariusza-sb>

Paulina Szewioła, 16 marca 2023

Salomonowy wyrok w sprawie byłego funkcjonariusza SB.

Przepis obniżający świadczenie także za czas pracy w wolnej Polsce narusza konstytucję – uznał w czwartek Sąd Najwyższy.

Przypomnijmy, że Trybunał Konstytucyjny (sygn. P4/18) cały czas nie zajął się nowelizacją przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy policji i innych służb, która weszła w życie w 2017 r. (tzw. druga ustawa dezubekizacyjna). Z pytaniem prawnym w tej sprawie wystąpił jeszcze w 2018 r. Sąd Okręgowy w Warszawie. Na mocy ustawy byłym funkcjonariuszom obniżono świadczenia nie tylko za okres „służby na rzecz totalitarnego państwa” od 22 lipca 1944 do 31 lipca 1990 r. (poprzez przyjęcie niższej podstawy wymiaru, tj. art. 15c ust. 1), ale także za pracę po 1990 r. (ostateczna wysokość ich świadczenia nie może być bowiem wyższa niż przeciętna emerytura, tj. art. 15c ust. 3).

Niekorzystne regulacje dotknęły też osoby, które przeszły pozytywnie weryfikację i kontynuowały karierę w wolnej Polsce. Wiele z nich zwróciło się więc do sądów o pomoc.

Severski wygrał z państwem PiS

<https://wyborcza.pl/7,75398,29534338,kolejna-kleska-dezubekizacji-vincent-w-severski-odzyskal-emeryture.html>

Wojciech Czuchnowski, 07 marca 2023

Severski wygrał z państwem PiS. Odzyskał emeryturę odebraną przez dezubekizację. Pisarz i były oficer wywiadu odzyskał emeryturę, którą niesłusznie odebrał mu PiS. W procesie o przywrócenie świadczeń sąd zwrócił się o opinię do IPN. O prawomocnym wyroku Sądu Apelacyjnego Severski - były oficer wywiadu i autor serii książek o świecie służb specjalnych - poinformował w mediach społecznościowych. Prawomocne rozstrzygnięcie nakazuje oddać mu pieniądze z renty i emerytury, odebrane od 2017 r. ustawą dezubekizacyjną. W rozmowie z "Wyborczą" Severski (jego prawdziwe nazwisko to Włodzimierz Sokołowski) mówi, że w styczniu 2022 r. warszawski Sąd Okręgowy zwrócił się do IPN o wydanie opinii, czy w trakcie służby w wywiadzie PRL bezprawnie działał przeciwko opozycji lub Kościołowi. Pisarz cytuje odpowiedź, która po kilku miesiącach przyszła z IPN. Wynika z niej, że „w toku prowadzonych postępowań nie ujawniono osób pokrzywdzonych” jego działaniami, a w IPN „nie były też prowadzone przeciwko niemu” żadne śledztwa.

Znany pisarz i były oficer wywiadu wygrał z PiS

<https://www.onet.pl/informacje/onetwiadomosci/znany-pisarz-i-byly-oficer-wywiadu-wygral-z-pis-w-tle-ustawa-dezubekizacyjna/f9pnmx6,79cfc278?fbclid=IwAR3mFUqTILqI8eKQAS2z8YD32o25bV1DCSDH0KgDvdz-e8yyol0ayEQnVE>

Gazeta Wyborcza, 07 marca 2023

Znany pisarz i były oficer wywiadu wygrał z PiS. W tle ustawa dezubekizacyjna.

Vincent V. Severski, były oficer wywiadu, odzyskał emeryturę, która została mu odebrana przez wprowadzenie ustawy dezubekizacyjnej. Prawomocne rozstrzygnięcie nakazuje oddać mu pieniądze z renty i emerytury, odebrane od 2017 r.

Wprowadzona w 2017 r. ustawa dezubekizacyjna **zbiorowo obniżała świadczenia emerytalne** byłym funkcjonariuszom organów bezpieczeństwa PRL. Decyzja dotknęła blisko 40 tys. osób, w tym 8 tys. wdów i dzieci pobierających renty rodzinne. Na mocy ustawy wysokość ich świadczeń nie może przekraczać średniej emerytury w kraju. Dezubekizacja była dumą polityków PiS, którzy ogłosili ją jako akt "dziejowej sprawiedliwości".

Jedną z osób, którym odebrano emeryturę, był właśnie Vincent V. Severski (jego prawdziwe nazwisko to Włodzimierz Sokołowski), służył w wywiadzie PRL w latach 80. (placówki zagraniczne w krajach skandynawskich). Po upadku komunizmu przeszedł pozytywnie weryfikację i przez 17 lat pracował dla niepodległej Polski. Po odejściu ze służby na początku lat 2000. zaczął publikować książki.

Sąd Najwyższy zasypany sprawami ubezpieczeń społecznych

https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art38033051-sad-najwyzszy-zasypany-sprawamiubezpieczen-spoecznych?fbclid=IwAR21H7gSNabQVIEt-KIzQQLAH3ilOtXR1P2Kb_uUhZf6TgzSCiK10DGMQI

Paulina Szewioła, 28 lutego 2023

Sąd Najwyższy zasypany sprawami ubezpieczeń społecznych

Średni czas oczekiwania na rozpoznanie spraw składowych na etapie przed sądu to 12–13 miesięcy. Tak wynika z raportu z działalności Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych SN, do którego dotarła „Rzeczpospolita”. Spora przewaga

Dane pokazują, że wpływ spraw do tej izby był nieco wyższy niż w 2021 r. Ogółem w 2022 r. było ich 2550 (dla porównania w 2021 r. – 2330, w 2020 r. – 1535, a w 2019 r. – 2480).

W porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym nieznacznie zmalała natomiast liczba spraw, w których przedstawiono do rozstrzygnięcia zagadnienia prawne. W 2022 r. było ich ogółem 14 (podczas gdy w 2021 r. – 15, w 2020 r. – 11, a w 2019 r. – 18). Można więc uznać, że widoczna jest tu stała tendencja.

Krzywdy na pewno zostaną naprawione /propaganda TVP info/

https://www.tvp.info/68619614/realizacja-obietnicy-tuska-to-miliardy-zlotych-z-budzetu-dla-esbekow?fbclid=IwAR32FQT2_G86W7nO4R9SqKL5T8ASAd0jDgC2Njw2tr7NgYkCQd96j4DRKJo

KO, KAS, 21 marca 2023

Realizacja obietnicy Tuska to miliardy złotych z budżetu dla esbeków

Na spotkaniu w Siedlcach w styczniu br. Donald Tusk obiecał funkcjonariuszom SB, że „krzywdy na pewno zostaną naprawione” i odzyskają oni pieniądze utracone z tytułu odebrania im nienależnych przywilejów i zrównania emerytur ze średnim świadczeniem wypłacanym Polakom przez ZUS. Portal tvp.info obliczył, ile skarb państwa kosztowałaby obietnica przewodniczącego PO. To zawrotna suma blisko 4 mld zł, którą – jeśli Tusk doszedłby do władzy – trafiłaby do byłych esbeków. O przywróceniu emerytur byłym funkcjonariuszom aparatu represji PRL Tusk mówił 24 stycznia podczas wizyty w Siedlcach.

Brakuje policjantów. Tak kryzysowej sytuacji nie było od 12 lat

<https://www.pap.pl/aktualnosci/news%2C1551905%2Cbrakuje-policjantow-tak-kryzysowej-sytuacji-nie-bylo-od-12-lat.html>

23 marca 2023

Brakuje policjantów. "Tak kryzysowej sytuacji nie było od 12 lat".

Nieobsadzonych jest prawie 13 tys. etatów. Niedobory są rekordowe i zagrażają bezpieczeństwu - pisze we czwartek "Rzeczpospolita". "Skala wakatów w policji jest tak duża, że - mówiąc obrazowo - to jakby w trzech średnich policyjnych garnizonach nie było żadnego policjanta. Najgorzej jest w wielkich aglomeracjach, skąd mundurowi odchodzą na potęgę, a nowi nie palą się do służby" - czytamy w "Rz". Cytowany przez "Rzeczpospolitą" NSZZ Policjantów alarmuje, że tak kryzysowej sytuacji nie było od 12 lat. Stan etatowy policji to 107 tys. funkcjonariuszy, przy czym liczba nieobsadzonych miejsc sięga niemal 13 tys. - to dane na 1 marca. Najgorzej jest w komendzie stołecznej obejmującej Warszawę i okolice, gdzie brakuje 1,9 tys. osób - czyli jednej piątej składu.

Czy mamy kryzys kadrowy w Policji

<https://www.nszzpwlkp.pl/aktualnosc,8930,0.htm>

20 marca 2023

Czy mamy kryzys kadrowy w Policji?

Dzięki danym otrzymanym w trybie dostępu do informacji publicznej przedstawiamy stan kadrowy Policji na dzień **1 marca 2023 roku**.

Na dzień 1 marca 2023 roku wakat w Policji wynosi **12 943 (12,08% stanu etatowego)**, a po odjęciu **rezerwy kadrowej KGP** na poziomie **1 426** wynosi faktycznie **11 517**.

Stan etatowy Policji to **107 109**. Rezerwa kadrowa KGP to wakaty, które zostaną przypisane do jednostek w kolejnych latach. Obecnie stanowią one rezerwę finansową do łątania budżetu Policji

Wakat w Wielkopolsce to obecnie **710** tj. wzrósł w porównaniu z 2022 rokiem o ponad **85%**! Najwięcej policjantów brakuje w KSP tj. **1 913** tj. prawie **20 %** stanu etatowego.

W 2023 roku ze służby w Policji odeszło już **6 552** funkcjonariuszy, a przyjęto **772**. A to dopiero 3 miesiące. W całym 2022 roku do służby przyjęto **5 169** osób, natomiast odeszło **4 726** funkcjonariuszy.

Kilkanaście tysięcy wakatów w policji

<https://tvn24.pl/polska/wakaty-w-policji-komendant-glowny-jaroslaw-szymczyk-nie-odpowiadal-na-pytania-o-braki-kadrowe-6859795?fbclid=IwAR3o1iHkAeST8MwU3B9fJOl8NXqu9oRV34dPmyWCnVUuc3gNoZ3-N-wGR0>

TVN24, 24 marca 2023

Kilkanaście tysięcy wakatów w policji. Komendant główny nie chciał odpowiadać na pytania dziennikarzy.

W ciągu dwóch miesięcy w polskiej policji przybyło ponad 8600 wakatów - takie dane uzyskał z Komendy Głównej senator Koalicji Obywatelskiej Krzysztof Brejza w wyniku swej interpelacji. Ogólnie w służbie tej według stanu na marzec brakuje prawie 13 tysięcy funkcjonariuszy. O braki kadrowe reporter TVN24 usiłował zapytać w piątek komendanta głównego gen. insp. Jarosława Szymczyka. Ten nie reagował na pytania i wyszedł z sali. - Zawód policjanta nie jest zawodem atrakcyjnym - skomentował przedstawiciel związkowców. /.../ - Myśmy w ogóle jako związek zawodowy nie zakładali, że taka sytuacja się wydarzy - mówił dalej Szary. Przyznał, że związek miał nadzieję, iż nowe regulacje płacowe powstrzymają policjantów od odejścia. - Jak się okazuje, w obecnej sytuacji zawód policjanta nie jest w ogóle zawodem atrakcyjnym. Proponowane nawet te kwoty netto dla młodego policjanta na poziomie 4,5 tysiąca, jeżeli chodzi o duże miasta, nie są w żaden sposób konkurencyjne

Uciekają z policji. Funkcjonariuszy brakuje w elitarnych oddziałach

<https://www.rp.pl/policja/art38184431-uciekaja-z-policji-funkcjonariuszy-brakuje-w-ELITARNYCH-oddzialach>

Grażyna Zawadka, 23 marca 2023

Uciekają z policji. Funkcjonariuszy brakuje w elitarnych oddziałach

Funkcjonariusze odchodzą ze służby, braki są nawet w tak elitarnych pionach jak kontrterrorysty, biurze ścigającym cyberprzestępców i w CBŚP.

– Policjant jest narażony na agresję, brak szacunku do munduru, służba stała się niewdzięczna i wymagająca. Żeby wyjść z tego impasu, potrzebne jest, oprócz finansowego, także wsparcie socjalne, zwłaszcza w dużych miastach – uważa Rafał Jankowski, szef NSZZ Policjantów.

– Policjant jest narażony na agresję, brak szacunku do munduru, służba stała się niewdzięczna i wymagająca. Żeby wyjść z tego impasu, potrzebne jest, oprócz finansowego, także wsparcie socjalne, zwłaszcza w dużych miastach – uważa Rafał Jankowski, szef NSZZ Policjantów.

13 tys. wakatów

Na obecnych 107.109 etatów w policji niemal 13 tys. jest nieobsadzonych – co oznacza, że brakuje średnio 12 proc. składu. Największa, sięgająca 1,9 tys. osób luka dotyczy centrum kraju – Komendy Stołecznej Policji, gdzie nieobsadzona jest jedna piąta składu

W Polsce brakuje policjantów. Najgorzej jest w Warszawie

<https://www.rp.pl/policja/art38184411-w-polsce-brakuje-policjantow-najgorzej-jest-w-warszawie>

23 marca 2023

W Polsce brakuje policjantów. Najgorzej jest w Warszawie.

Nieobsadzonych jest prawie 13 tys. etatów. Niedobory są rekordowe i zagrażają bezpieczeństwu. W Polsce brakuje policjantów. Najgorzej jest w Warszawie.

Grażyna Zawadka. Skala wakatów w policji jest tak duża, że – mówiąc obrazowo – to jakby w trzech średnich policyjnych garnizonach nie było żadnego policjanta. Najgorzej jest w wielkich aglomeracjach, skąd mundurowi odchodzą na potęgę, a nowi nie palą się do służby.

Emerytura za pracę w służbach PRL obniżona, reszta normalnie

<https://www.prawo.pl/kadry/wyzsza-emerytura-za-prace-w-msw-po-1989-r.520343.html>

Katarzyna Żaczkiewicz-Zborska, 17 marca 2023

SN: Emerytura za pracę w służbach PRL obniżona, reszta normalnie.

Sąd Najwyższy w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wobec braku reakcji Trybunału Konstytucyjnego wypowiedział się w imieniu państwa: prawo zostało naruszone. Zdaniem sądu ustawa zaopatrzeniowa służb policyjnych dotycząca osób pracujących na rzecz totalitarnego państwa jest w sposób oczywisty niekonstytucyjna. Dlatego, że narusza zasadę proporcjonalności. Decyzją z maja 2017 roku dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA ustalił powodowi Wiesławowi T. wysokość emerytury policyjnej na poziomie 2 tys. zł. Było to drastyczne obniżenie wcześniej pobieranego świadczenia, które wynosiło ok. 5 tys. zł

Pałką i gazem, czyli dorobek komendanta głównego policji, generała granatnika Szymczyka

<https://oko.press/11-grzechow-komendanta-szymczyka-czyli-patologie-polskiej-policji-pod-rzadami-pis-czesc-1>

30 grudnia 2022

Pałką i gazem, czyli dorobek komendanta głównego policji, generała granatnika Szymczyka [CZĘŚĆ 2]

Podsumowujemy katastrofalne zmiany, jakie nastąpiły w polskiej policji za rządów gen. Jarosława Szymczyka. Bo wystrzał z granatnika w biurze KGP to tylko wisienka na torcie jego zarządzania tą 100 tysięczną formacją. Tak istotną dla władzy PiS.

/.../ W drugiej części opisujemy pięć kolejnych nowotworów, które w czasie rządów generała zżerają organizm policji, czyniąc z niej instytucję służalczą wobec polityków PiS. Albo wręcz siłowe ramię tej partii.

Pałką i gazem, czyli dorobek komendanta głównego policji, generała granatnika Szymczyka

29 grudnia 2022 Krzysztof Boczek **11 grzechów komendanta Szymczyka, czyli patologie polskiej policji pod rządami PiS [CZĘŚĆ 1]** Część I umieściliśmy pod poz.19 w Infotece nr 66.

Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie będzie Akademią Policyjną

https://www.rmfm24.pl/regiony/olsztyn/news-wyzsza-szkola-policji-w-szczytnie-bedzie-akademia-policyjna,nld,6675177#crp_state=1

24 marca 2023

Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie będzie Akademią Policyjną. Akademia Policyjna - tak już niedługo ma się nazywać Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie. Zmianę nazwy ogłosili dzisiaj wiceszef MSWiA Błażej Poboży i komendant główny policji gen. insp. Jarosław Szymczyk. Powód to podniesienie prestiżu uczelni. Zmiany czekają też inne szkoły podległe resortowi.

Policja przeprosiła dziennikarkę za komentarz o "melinie"

<https://wydarzenia.interia.pl/kraj/news-policja-przeprosila-dziennikarke-za-komentarz-o-melinie,nld,6678972>

Małgorzata Przepióra, 26 marca 2023

Policja przeprosiła dziennikarkę za komentarz o "melinie"

Komendant Główny Policji przeprosił dziennikarkę Annę Rokicińską za komentarz, jaki w 2018 r. dodano z oficjalnego konta policji. Wówczas, po informacjach o pomyłce i nielegalnym przeszukaniu domu dziennikarki, napisano, że policjanci mogli się pomylić, "bo w domu był bałagan jak na melinie". Przeprosiny to wynik wyroku, jaki zapadł po niemal pięciu latach procesu. "Epilog. No to się w końcu doczekałam. Nie bez perturbacji, ale jest!" - napisała w sobotę rano na Facebooku dziennikarka Anna Rokicińska, informując o przeprosinach, które **pojawiły się na stronie policji.**

Masowa ucieczka funkcjonariuszy CBA

https://tvn24.pl/premium/cba-masowa-ucieczka-funkcjonariuszy-ze-slugby-w-tle-finanse-i-polityka-6789850?fbclid=IwAR2E39lFns_hQWkcFrG5y5AFBqIqC0Bd66c1NFOIqaLHMI5z3NJCqYXhNfl

Robert Zieliński, 10 marca 2023

"Nie da się tu dłużej uczciwie pracować". Masowa ucieczka funkcjonariuszy CBA. W tle finanse i polityka.

Z Centralnego Biura Antykorupcyjnego odejdzie w tym roku na emerytury od 200 do 300 funkcjonariuszy spośród około 1,2 tysiąca wszystkich zatrudnionych - wynika z nieoficjalnych informacji tvn24.pl. Jak odkryliśmy, wybrani tuż po przejściu na emeryturę są zatrudniani jako cywile i dzięki temu zarabiają podwójnie. - Ta służba upadła. Nie liczą się informacje o korupcji, liczy się kalendarz ze zdjęciem szefa - tłumaczy przyczyny odejść jeden z agentów, który też niedługo kończy służbę.

Według naszych nieoficjalnych źródeł w CBA trwa masowy exodus funkcjonariuszy, którzy zdobyli już uprawnienia emerytalne - czyli w służbie spędzili minimum 15 lat. Najczęściej rozmówcy wskazują, że w tym roku na taki krok zdecyduje się od 200 do 300 doświadczonych funkcjonariuszy. W porównaniu np. z 2021 rokiem to dziesięć razy więcej.

ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO W GDAŃSKU.

KOŁO W KOŚCIERZYNIE

W dniu 10 marca 2023 r. w Sali Seniora Kościerskiego Domu Kultury w Kościerzynie odbyło się Zebranie Koła SEiRP w Kościerzynie. Przybyłych członków Koła oraz gościa w osobie wiceprezesa ZOW SEiRP w Gdańsku Jarosława Fikus przywitał Prezes Koła kol. Roman Jereczek. Na Przewodniczącą Zebrania wybrano kol. Renatę Benka. Zgłoszony przez Przewodniczącą porządek obrad został przyjęty jednogłośnie.

Wiceprezes Koła kol. Józef Landowski przedstawił sprawozdania z działalności Zarządu oraz finansowe za rok 2022. Wskazał na podejmowane działania przez Zarząd Koła oraz członków mających na celu integrację środowiska emerytów i rencistów policyjnych. W 2022 roku zorganizowano 4 spotkania integracyjne w których uczestniczyło 111 członków wraz z małżonkami w tym 2 spotkania dofinansowane z funduszu socjalnego oraz 2 przez uczestników. Ponadto 106 osób uczestniczyło w 5 rajdach rowerowych, 1 spływie kajakowym, 2 wyjazdach na kabaret i koncert oraz pobycie rekreacyjno-sanatoryjnym. Zarząd Koła uczestniczył w obchodach święta Policji, spotkaniach z Zarządem SEiRP RP Koło w Kościerzynie oraz uroczystościach z udziałem członków Koła. Zarząd złożył podziękowania dla aktywnie działających członków, których praca społeczna w znacznym stopniu przyczynia się do integracji środowiska emeryckiego. Przedstawione założenia planów pracy i finansowy na rok 2023 w ocenie uczestników są bardzo ambitne i możliwe do realizacji przy aktywnym udziale członków Koła. W ocenie Komisji Rewizyjnej Koła działalność Zarządu została oceniona pozytywnie i nie stwierdzono nieprawidłowości.

W części dyskusyjnej głównymi tematami była obecna sytuacja emerytów i rencistów policyjnych, integracja środowiska emeryckiego oraz pomoc potrzebującym emerytom i rencistom na które udzielał odpowiedzi zaproszony gość kol. Jarosław Fikus i członkowie Zarządu Koła. Ostatnim

punktem obrad Zebrania Koła było podjęcie uchwał, które przyjęto jednogłośnie.

Po zamknięciu i wyczerpaniu programu obrad członkowie wraz z małżonkami udali się do pobliskiego lokalu na spotkanie integracyjne, gdzie przy serwowanych potrawach prowadzono ożywione dyskusje dotyczące środowiska emeryckiego a w szczególności jego integracji i aktywności oraz nie zabrakło wspomnień z minionych lat. W spotkaniu uczestniczył Komendant Powiatowy Policji w Kościerzynie podinsp. Adam Bork który wraz z kol. Jarosław Fikus wręczył członkowi Koła - Mieczysławowi Kasprzyckiemu list gratulacyjny od ZOW SEiRP w Gdańsku z okazji 75 urodzin. W trwającym do późnych godzin wieczornych spotkaniu integracyjnym uczestniczyło ponad 30 osób.

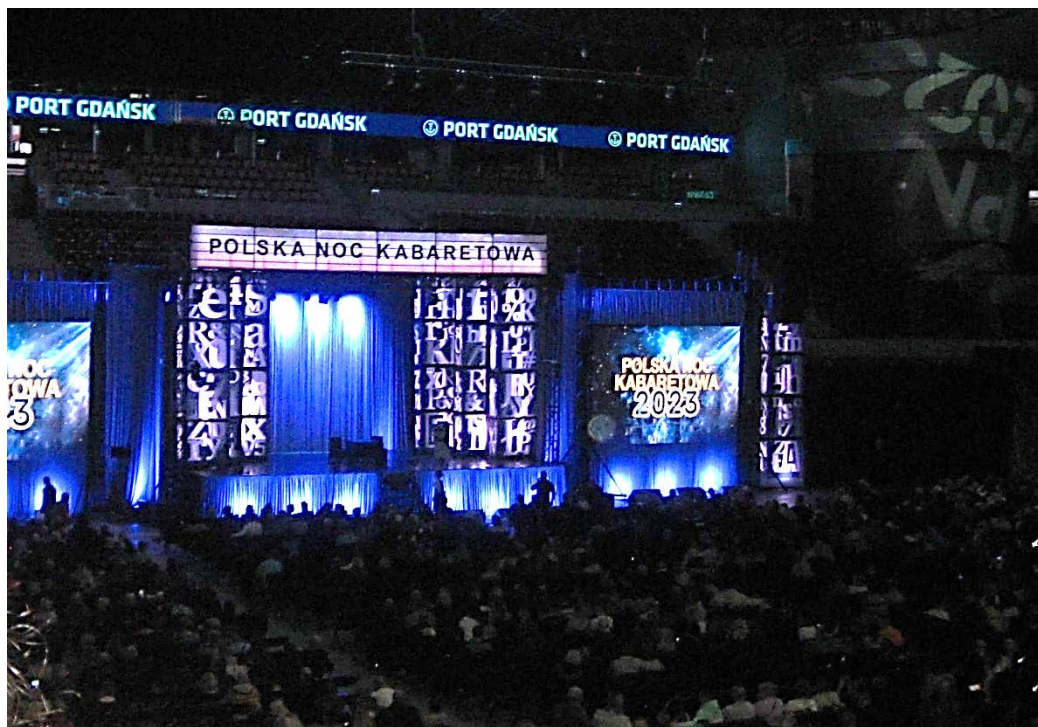
tekst **Józef. Landowski**

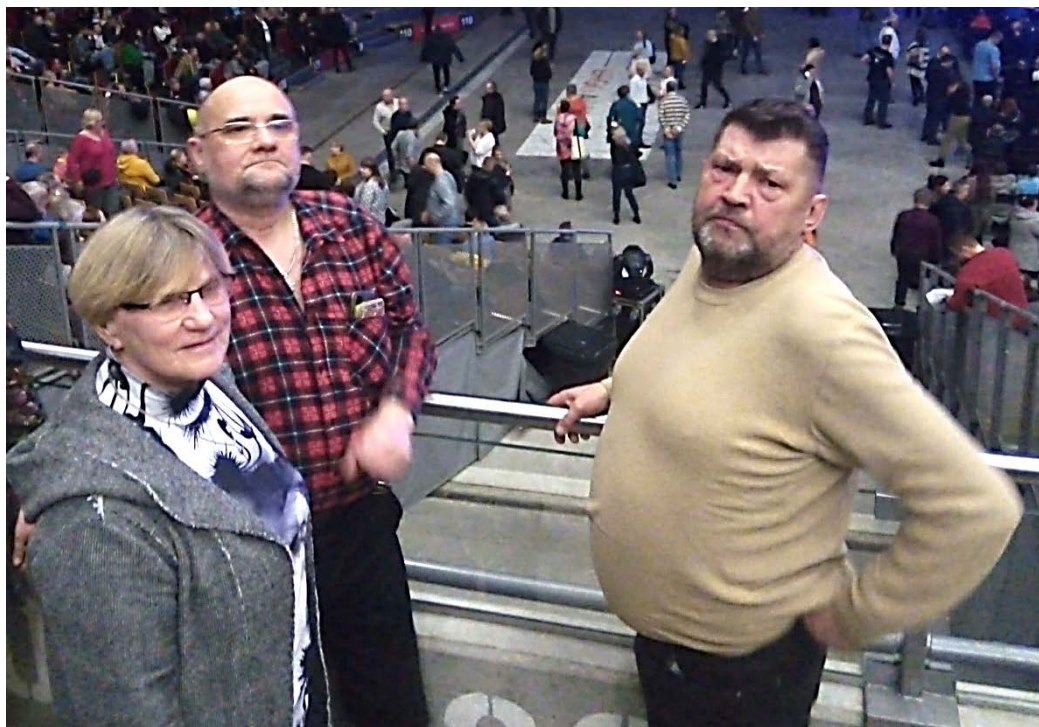
zdjęcia: **Jarosław Fikus, Józef. Landowski**

CZŁONKOWIE KOŁA W KOŚCIERZYNIE NA POLSKIEJ NOCY KABARETOWEJ

W dniu 3 marca 2023 r. dziewięcioosobowa grupa członków Koła SEiRP w Kościerzynie wraz z małżonkami w ramach integracji oraz promocji życia kulturalnego udała się na widowisko „Polska Noc Kabaretowa 2023”, które odbyło się w Hali Ergo Arena Gdańsk. W trakcie ponad trzygodzinnego show, gdzie prezentowano skecze w wykonaniu znanych grup kabaretowych stanowiących rozrywkę na wysokim poziomie, przy super atmosferze publiczności można było się pośmiać i miło spędzić czas. Wspólnie spędzony czas na ekstra widowisku okazał się znakomitą propozycją do wspólnego wypadu i pozwolił zapomnieć o otaczających nas problemach dnia codziennego.

Szczególne podziękowania należą się dla naszego kolegi Rafała, który zajął się sprawami organizacyjnymi udanego show.

Tekst i zdjęcia: J. Landowski

KOŁO W GDYNI. NEKROLOG ADAMA KAPUŚCIŃSKIEGO

OSTANIA DROGA KOLEGI

I PRZYJACIELA

Informujemy, że w dniu 04 marca 2022 roku na cmentarzu parafialnym w Gdyni przy ul. Kościelnej odbył się pogrzeb byłego długoletniego funkcjonariusza Policji w Gdyni - Adama Kapuścińskiego - lat 78. Wszystkie swoje lata służył w pionie kryminalnym jako funkcjonariusz wydziału dochodzeniowo - śledczego. Jako funkcjonariusz był wielokrotnie nagradzany i odznaczany za dokonania w służbie ojczyźnie i obywatelom. Po przejściu na emeryturę czynnie włączył się w działalność Gdyńskiego Koła Emerytów i Rencistów Policyjnych. Do końca swych chwil był aktywnym członkiem

Koła SEiRP w Gdyni. Oprócz rodziny w ceremonii pogrzebowej uczestniczyli członkowie Zarządu Koła i emeryci Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych. Sekretarz Koła SEiRP w Gdyni Stanisław Mrzygłód, rodzinie zmarłego w imieniu emerytów złożył kondolencje i wyrazy współczucia.

**Żegnając – dziękujemy za Twoją obecność wśród nas, Twoją pracę,
za wszelkie dobro i przyjaźń.**

Rodzinie i Bliskim składamy wyrazy głębokiego współczucia.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!!!

ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO W RZESZOWIE

KOŁO NR 1 W JAŚLE

Jaślanie się integrują

Zarząd Koła Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych w Jaśle, w dniu 18.02.2023 r. zorganizował spotkanie integracyjne dla emerytów i ich rodzin.

Spotkanie to odbyło się w Restauracji "Swojskie Zacisze" w miejscowości Zimna Woda, w którym wzięło udział około 50 osób. Wśród gości byli przedstawiciele Zarządu Wojewódzkiego SEiRP w Rzeszowie oraz osoby wspierające nasze Koło.

Po wstępnych przedmowach i powitaniach zaproszonych gości, podano obiad.

Spotkanie przebiegło w miłej i przyjemnej atmosferze przy udziale wodzireja i akompaniamencie muzyki. Zabawa trwała do godziny 22.00.

Autor: Jan Rusek

ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO WE WROCŁAWIU

KOŁO NR 1 W BOLESŁAWCU

Spotkanie policjanta z Belgii z prezesem Koła i Przew. Regionu IPA w Bolesławcu

Policjant i członek IPA z Belgii **Olivier GLINEUR** od kilkunastu lat odwiedza Dolny Śląsk. Tym razem **Zdzisław Mirecki** zaproponował dwa spotkania. W pierwszym dniu wiosny gość z Belgii w towarzystwie policjantki i członkini Regionu IPA Bolesławiec **Olgi Łukaszewicz**, spotkał się w Zespole Szkół Ekonomiczno-Technicznych Rakowice Wielkie z uczniami klasy policyjnej. Uczniowie dowiedzieli się o funkcjonowaniu belgijskiej Policji i zadawali dużo pytań np. ciekawiły ich zarobki w tamtejszej służbie. W następnym dniu O. Glineur odwiedził nową KPP Bolesławiec, gdzie powitał Jego przew. Regionu IPA – **Tomasz Kazimierczuk** oraz prezes Koła Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych – **Bogdan Gajewski**. W miłej atmosferze wzajemnie wymieniano się informacjami o działalności policjantów w służbie i na emeryturze w obu krajach. Olivier Glineur obejrzał kronikę założenia Regionu IPA i fotoreportaż ostatniego karnawałowego spotkania emerytów zrzeszonych w SEiRP. Przekazano również wzajemnie drobne upominki. Zaplanowano wstępnie kontynuację spotkania przy okazji policyjnego święta. Po zakupach znanej bolesławieckiej ceramiki O. Glineur został zaproszony przez Bogdana Gajewskiego do zwiedzenia pałacu w Skale (www.palacwskale.pl).

*Na pamiątkę otwarcia nowej siedziby
Komendy Powiatowej Policji w Bolesławcu*

Opracował: **Zdzisław Mirecki** - wiceprezes Koła SEiRP

PROGRAM UBEZPIECZENIA „SEIRP 2019”

PZU W Razie Wypadku

DOKUMENT ZAWIERAJĄCY INFORMACJE O PRODUKCIE UBEZPIECZENIOWYM
I OGÓLNE WARUNKI GRUPOWEGO UBEZPIECZENIA

Tekst posiada certyfikat

p. **prosta polisacyzna**
STANDARD UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

PROGRAM „SEIRP 2019”

Ubezpieczenie grupowe dla Członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

W celu przystąpienia do ubezpieczenia trzeba być członkiem Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych i dopełnić niezbędnych formalności w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej.

Przykładowo, aby przystąpić do ubezpieczenia od 1 października 2020 r. formalności należy dopełnić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 września 2020 r.

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy:

1. Czytelnie wypełnić i podpisać deklarację przystąpienia.
2. Opłacić składkę na nowy numer rachunku bankowego, odpowiedni do wybranego zakresu /.../
3. Składkę należy opłacić najpóźniej do dnia 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej (jest to składka płacona „z góry” na następny miesiąc).
4. Podpisane i wypełnione deklaracje przystąpienia wraz z kopią legitymacji SEiRP należy odesłać w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej na adres:
PZU Życie SA Oddział w Krakowie 31-133 Kraków;
ul. Dunajewskiego 3 koniecznie z dopiskiem „p. Anna Kargul”

W przypadku dodatkowych pytań prosimy o kontakt z Panią zajmującymi się obsługą ubezpieczenia:

Katarzyna Kowal: 579 826 755 - codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 14.00-20.00; e-mail: seirp2019@outlook.com

Starszy Menadżer ds. Sprzedaży Korporacyjnej, Anna Kargul: 662 167 334 - codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 10.00 – 16.00

Program "SEiRP 2019"

1. ["SEiRP 2019". Jak przystąpić do ubezpieczenia. Stan na 14.03.2019](#)
2. [Medyczny Ekspert Domowy](#)
3. [Ubezpieczenie Lekowe](#)
4. [Zakres Leków \(plik Excel\)](#)
5. [Baza aptek realizujących ubezpieczenia lekowe \(plik Excel\)](#)

Najważniejsze informacje oraz wzory dokumentów:

1. [Deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia, formularz \(pdf\)](#)
2. [Porozumienie PZU-SEiRP, projekt \(word\)](#)
3. [Regulamin członkostwa w klubie KPPwŻ dla SEiRP \(word\)](#)
4. [Upoważnienie \(word\)](#)
5. **Ogólne Warunki Ubezpieczenia** (21 dokumentów (pdf))

Program „SEIRP2019” Ubezpieczenie grupowe dla Członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policjantów

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy dopełnić poniższych formalności w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej.

Przykładowo w celu przystąpienia do ubezpieczenia od 1 kwietnia 2019 formalności należy dopełnić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 marca 2019.

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy:

1. Czytelnie wypełnić i podpisać deklarację przystąpienia.

WYPEŁNIANIE DEKLARACJI – w prawym górnym rogu, obok logo PZU należy wpisać Zarząd Wojewódzki/Okręgowy SEIRP do którego Państwo należyście

PUNKT I, należy wpisać swoje dane osobowe wraz z numerem telefonu oraz adresem e-mail.

PUNKT II – pierwszy protokół, składka łączna za ubezpieczenie P Plus, PZU w Razie Wypadku i Lekowe – wpisujecie Państwo składkę dotyczącą wybranego wariantu ubezpieczenia

PUNKT III i IV – nie wypełniamy

PUNKT V – należy wpisać osobę uposażoną (uprawnioną do odbioru świadczenia z tytułu śmierci ubezpieczonego)

PUNKT VI – należy zaznaczyć x w oświadczeniach 9-15 na które wyrażacie Państwo zgodę, następnie datę bieżącą i PODPIS OSOBY PRZYSTĘPUJĄCEJ DO UBEZPIECZENIA

PUNKT VII – tylko na deklaracji członka rodziny; ten punkt wypełnia i podpisuje główny ubezpieczony na deklaracji członka rodziny

2. Opłacić składkę na nowy numer rachunku bankowego, odpowiedni do wybranego zakresu:

Numer rachunku bankowego wariant I 68 1600 1462 1022 7302 4000 0004 składka 79,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948549

Numer rachunku bankowego wariant II 41 1600 1462 1022 7302 4000 0005, składka 95,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948552

Numer rachunku bankowego wariant III 14 1600 1462 1022 7302 4000 0006, składka 103,33zł tytuł wpłaty Polisa 713948565

Numer rachunku bankowego wariant IV 84 1600 1462 1022 7302 4000 0007, składka 63,88 zł tytuł wpłaty Polisa 713948578

Odbiorcą, właścicielem rachunku bankowego jest Zarząd Główny SEIRP, Warszawa ul. Domaniewska 36/38

3. Składkę należy opłacić najpóźniej do dnia 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej (jest to składka płacona „z góry” na następny miesiąc).

4. Podpisane i wypełnione deklaracje przystąpienia wraz z kopią legitymacji SEIRP należy odesłać w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej na adres:

**PZU Życie SA Oddział w Krakowie
31-133 Kraków; ul. Dunajewskiego 3
koniecznie z dopiskiem „p. Anna Kargul”**

W przypadku dodatkowych pytań prosimy o kontakt:

Obsługa ubezpieczenia, Katarzyna Kowal: 579 826 755; e-mail: seirp2019@outlook.com

Starszy Menadżer ds. Sprzedaży Korporacyjnej, Anna Kargul: 662 167 334

Niniejsza propozycja nie stanowi oferty w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego i może zawierać uogólnienia. Szczegółowe zasady warunków ubezpieczenia, w szczególności dotyczące definicji zdarzeń objętych ochroną, zakresu odpowiedzialności, wypłaty świadczeń określają ogólne warunki ubezpieczenia. Obowiązujące w umowie ubezpieczenia ogólne warunki ubezpieczenia: PTGP34, NWGP30, SMGP30, ZRGP30, ZDGP30, UDGP30, ODGP30, TUGP30, PKGP50, WKGP32, ZDGP32, ZMGP31, TZGP32, CGGP33, MCGP32, LSGP32, LGGP31, LGGP32, OPGP32, KZGP32, ZDGP40, ULGP40, ZUGP32, PWGP32, dostępne są na stronie www.pzu.pl oraz na każde Państwa życzenie drogą e-mail lub pocztą tradycyjną oraz na stronie internetowej ZG SEIRP.

ZAKRES UBEZPIECZENIA* *Kwota świadczenia jest skumulowaną wysokością świadczeń wynikających z OWU wypłacaną w przypadku zaficia danego zdarzenia	WARIANT I dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948549	WARIANT II dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948552	WARIANT III dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948565	WARIANT IV dla współubezpieczonych i pełnoletnich dzieci Polisa 713948578
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy z udziałem samochodu ciężarowego w porze nocnej	296 100,00	320 100,00	332 100,00	270 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy w porze nocnej	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy z udziałem samochodu ciężarowego	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego z udziałem samochodu ciężarowego w porze nocnej	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w porze nocnej	196 100,00	220 100,00	232 100,00	170 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy	196 100,00	220 100,00	232 100,00	170 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego z udziałem samochodu ciężarowego	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego	146 100,00	170 100,00	182 100,00	120 100,00
śmierć w wyniku pożaru albo zatrucia tlenkiem węgla	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku utonięcia	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku wybuchu gazu	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku porażenia prądem albo uderzenia pioruna	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku uprawiania sportu	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku uprawiania niebezpiecznego sportu	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku uprawiania sportu na kółkach	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku uprawiania narciarstwa albo snowboardingu	198 100,00	210 100,00	216 100,00	185 100,00
śmierć w wyniku nieszczęśliwego wypadku	48 100,00	60 100,00	66 100,00	35 100,00
śmierć w wyniku zawału serca lub krwotoku śródmózgowego	48 100,00	60 100,00	66 100,00	15 100,00
śmierć naturalna	24 100,00	30 100,00	33 100,00	15 100,00
Świadczenie dla dziecka do 25 r.ż. – osierocenie	3 200,00	4 000,00	4 400,00	2 500,00
śmierć małżonka spowodowana wypadkiem komunikacyjnym	70 000,00	75 000,00	77 500,00	63 000,00
śmierć małżonka spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem	20 000,00	25 000,00	27 500,00	13 000,00
śmierć małżonka naturalna	8 000,00	10 000,00	11 000,00	6 500,00
śmierć dziecka do 25 r.ż.	2 400,00	3 000,00	3 300,00	2 000,00
śmierć rodziców	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
śmierć rodziców małżonka	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
urodzenie dziecka	800	1 000,00	1 100,00	600
urodzenie martwego dziecka	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem – 100%	32 000,00	40 000,00	44 000,00	24 000,00
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem – 1%	320	400	440	240
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym – 100%	32 000,00	40 000,00	44 000,00	-
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym – 1%	320	400	440	-
wystąpienie ciężkiej choroby ubezpieczonego zakres rozszerzony	4 000,00	5 000,00	5 500,00	3 300,00
wystąpienie ciężkiej choroby małżonka ubezpieczonego zakres podstawowy	2 000,00	2 500,00	3 000,00	2 000,00
operacja chirurgiczna				
- I klasa	4 000,00	4 000,00	4 000,00	4 000,00
- II klasa	2 000,00	2 000,00	2 000,00	2 000,00
- III klasa	1 200,00	1 200,00	1 200,00	1 200,00
- IV klasa	400,00	400,00	400,00	400,00
- V klasa	200,00	200,00	200,00	200,00
leczenie szpitalne - minimum 4-dniowy pobyt w szpitalu, świadczenie za 1 dzień pobytu w szpitalu spowodowanego:				
wypadkiem komunikacyjnym od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	180,00/40	225/50	247,5/55	90/30
wypadkiem przy pracy od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	120,00/40	150/50	165/55	60/30
zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym od 1 do 14 dnia/pow.14 dnia	120,00/40	150/50	165/55	120/30
nieszczęśliwym wypadkiem od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	100,00/40	125/50	137,5/55	60/30
choroba	40	50	55	30
jednorazowe świadczenie z tytułu min 48 godzinnego pobytu na OIT	400	500	550	300
rekonwalescencja – za każdy dzień rekonwalescencji maksymalnie za 30 dni zwolnienia lekarskiego po minimum 14 dniowym pobycie w szpitalu	20	25	27,5	15
leczenie specjalistyczne (chemioterapia lub radioterapia, terapia interferonem, wszczepienie kardiowertera/defibrylatora, wszczepienie rozrusznika serca, ablacja)	6 000,00	6 000,00	6 000,00	4 000,00
uszkodzenie ciała ubezpieczonego:				
ciężkie oparzenie	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00
trwałe inwalidztwo, spowodowane: wypadkiem komunikacyjnym; pożarem; wybuchem gazu; porażeniem prądem albo uderzeniem pioruna	całkowicie - 10 000; częściowo - odpowiedni procent sumy ubezpieczenia (10.000) w zależności od rodzaju uszkodzenia ciała zgodnie z OWU			
złamanie kości, spowodowane: uprawianiem sportu na kółkach; uprawianiem joggingu; grą w piłkę	odpowiedni procent sumy ubezpieczenia (10.000) w zależności od rodzaju uszkodzenia ciała zgodnie z OWU			
Ubezpieczenie Lekowe Kryterium Pory Roku (ubezpieczenie lekowe zaczyna działać 1 miesiąc później w stosunku do pozostałej części ubezpieczenia).	80% zniżki na zakup leków znajdujących się w zakresie ubezpieczenia			
1) zniżka na zakup ubezpieczeń komunikacyjnych PZU SA; PZU AUTO; PZU Auto AC; PZU Auto NNW Max; – PZU Auto OC	10%	10%	10%	10%
2) zniżka na zakup ubezpieczeń majątkowych PZU SA; PZU Dom; PZU Wojażer; PZU Gospodarko Rolnie; PZU NNW				
Medyczny Ekspert Domowy	Tak	Tak	Tak	Tak
SKŁADKA MIESIĘCZNA ZA OSOBE	79,33 zł	95,33 zł	103,33 zł	63,88 zł

OLSZTYŃSKI BIULETYN INFORMACYJNY (154)

Zarząd Wojewódzki SEiRP w Olsztynie od 21 maja 2010 r. wydaje
"Olsztyński Biuletyn Informacyjny"

OLSZTYŃSKI

Biuletyn Informacyjny

MIESIĘCZNIK ZARZĄDU ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO SEiRP W OLSZTYNIE

8 marca

Wiersz na Dzień Kobiet - wiersze.co.pl

*Dzisiaj powinnaś być królową,
wypoczywać cały dzień.
Komplementów słuchać dużo,
wszystko na skinienie mieć.
Nawet, kiedy spojrzysz w niebo
i wypowiesz tę choć mieć
dzisiaj będziesz miała wszystko,
bo to jest Twój dzień.*

*Kobieta
– to piękny kwiat,
To niedocenione ziło,
Które zajmuje cały świat,
O którym się mówi wokół.*

Mówi

*– nie znając istoty ciała,
Mówi
– nie znając doliny duszy.*

Kobieta

*– to nie tylko kwiat,
To kamień,
Co z czasem się kruszy*

LUTY 2023

Kowalewicz
- lutowe zdarzenia

Wojewoda
- o związanych decyzjach
„Trumwirat”
- o złotym rogu
- manifest
- o perłach z lamusa

Malicki
- apel
- o polskość w historii
- o picowaniu

Duda
- o rencie wdowiej

Makowski
- mama kłamie

Wyszyński
- o walentynkach
- o drogach do Elbląga

Kielar
- o szczyrzkowaniu

Mirecki
- o karnawale

Trzeciecki
- o pinusie

Zwartka
- o dezubelizacji

Kowalik
- o słońcu i edukacji

Wybieralska
- o bliźnach ukrytych

Jastrzębski
- o demolowaniu kraju

link do OBI: <https://seirp.olsztyn.pl/images/biuletyn/2022/OBI147.pdf>

Archiwum Olsztyńskiego Biuletynu Informacyjnego ZOW Olsztyn
znajduje się w sieci na stronie www:

<http://seirp.olsztyn.pl/>

w zakładce Home i na FB: [\(20+\) Seirp Olsztyn Prezydium | Facebook](#)

Biuletyn Informacyjny nr 3 (129) 2023